

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี
FACTORS INFLUENCE BUSINESS OPERATIONS OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISE IN
PATHUM THANI PROVINCE

สุกัญญา ศิริโท

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

FACTORS INFLUENCE BUSINESS OPERATIONS OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISE IN
PATHUM THANI PROVINCE

SUKUNYA SIRITHO

This research was funded by the North Bangkok University

Copyright 2016 North Bangkok University

หัวข้องานวิจัย	ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี
ชื่อผู้วิจัย	สุกัญญา ศิริโท
แผนกวิชา/คณะ	การเงิน / คณะบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2559
คำสำคัญ	ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ, ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 700 คน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม 250 คน ใช้การสุ่ม แบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยค่าที่ใช้ค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ใช้เวลาทำงาน 41-50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อายุของกิจการอยู่ที่ 6-10 ปี จำนวนพนักงานในกิจการ 31-60 คน ลงทุนของกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท ประเภทของธุรกิจคือ การบริการ มีลักษณะการดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียว ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการดำเนินธุรกิจ SMEs จำแนกตาม เพศ อายุ รูปแบบกิจการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานทั้งหมด และจำนวนเงินลงทุน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการตลาด และด้านการเงิน พนักงานที่มีเพศต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านเทคโนโลยี พบว่า พนักงานที่มีจำนวนเงินทุนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการจัดการ พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Research Title	Factors influence Business Operations of small and medium Enterprise in Pathum Thani Province
Author	Miss. Sukunya Siritho
Division/Faculty	Finance/Faculty of Business Administration north Bangkok University
Years	2016
Keywords	Factors influence Business Operations, SMEs

Abstract

The objectives of this research study were to study the opinions of small and medium enterprise entrepreneurs the of demographics factors and factors influencing business operations in Pathum Thani Province and to compare between demographics factors and factors influencing business operations in Pathum Thani Province. The population of this research study was small and medium enterprise entrepreneurs in Pathum Thani Province. For 700 people. Samples consisted of 250 by using Taro Yamane at 0.05 confidential intervals. It was using purposive sampling, The tool of this study was a questionnaire. Data was analyzed by frequency, percentage, men, standard deviation, t-test, and analysis of variance

The results of this study were found that the most respondents were male , between 41-50 years old, bachelor degree level, domicile in Bangkok, and spending time between 41-50 working hours per week. Most respondents were also having between 6-10 years old of business, the number of employee between 31-60 people, and the Company's investment less than 5,000,000-10,000,000 baht. Most typer of businesses were services business. Operations were the sole owner. Comparing the mean score of opinion concerning industrial SMEs based on gender, age, business pattern, operating period, partnerships, authorized capital, a difference at 0.05 statistically significant was found. Marketing and the financial aspect, the gender of entrepreneurs showed the different opinions 0.01 statistically significant level. The technology the entrepreneurs had different levels of capitalization at 0.01 statistically significant level. Concerning the management aspect, education level of entrepreneurs lead to different opinions calculated at 0.01 statistically significant level.

ประกาศคุณูปการ

รายงานวิจัยฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อทาง มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่สนับสนุนให้เกิดงานวิจัยชิ้นนี้ และขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมยศ อวเกียรติ อาจารย์สานิต ศิริวิศิษฐ์กุล ที่ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณท่านคณบดี คณะบริหารธุรกิจ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้คณาจารย์ของคณะ บริหารธุรกิจ สร้างผลงานวิจัย และขอขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่น้อง และเพื่อนๆ ในคณะ บริหารธุรกิจทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และเป็นกำลังใจในการวิจัยครั้งนี้มาโดย

ตลอดคุณค่าและประโยชน์อันพึงได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบบุญชากตเวทิตาแด่ พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน หากเกิดข้อผิดพลาดในรายงานฉบับนี้ผู้วิจัย ขออภัยเป็นอย่างสูงในข้อผิดพลาดนั้น และขออ้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สุกัญญา ศิริเท

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุณูปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
บัญชีตาราง.....	ช
บัญชีภาพประกอบ.....	ฎ

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
สมมติฐานในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ความหมายของผู้ประกอบการ.....	5
ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	6
แนวคิดและทฤษฎีวิจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs).....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ.....	22
6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ.....	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	76
สรุปผลการวิจัย.....	76
อภิปรายผลการวิจัย.....	85
ข้อเสนอแนะ.....	86
ข้อเสนอแนะของการทำวิจัยในครั้งต่อไป.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	92
ประวัติวิทยุผู้วิจัย	97

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางความหมายของมิติของผู้ประกอบการ.....	7
2 ข้อดี/ข้อเสียของเครื่องมือ.....	18
3. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	35
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	35
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา.....	36
6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้รับผิดชอบงานของธุรกิจ.....	36
7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาเดิมของ ผู้ประกอบการ.....	37
8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั่วโมงการทำงานของ ผู้ประกอบการ	37
9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุของกิจการ.....	38
10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนพนักงานในกิจการ.....	38
11 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามเงินทุนของกิจการ.....	39
12 จำนวนและร้อยละ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	39
13 จำนวนและร้อยละ จำนวนตามลักษณะการดำเนินงาน	40
14 ค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ โดยภาพรวม	40
15 ค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการ	41
16 ค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการตลาด	42
17 ค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านเทคโนโลยี	43
18 ค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการเงิน	44
19 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จำแนกตาม เพศที่ต่างกัน.....	45
20 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จำแนกตาม อายุที่ต่างกัน.....	46
21 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการจัดการ จำแนกตามอายุ	47

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการตลาด จำแนกตามอายุ ด้วย LSD.....	48
23 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการเงิน จำแนกตามอายุ ด้วย LSD.....	49
24 ผลการทดสอบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	50
25 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	51
26 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	52
27 ผลการทดสอบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ.....	53
28 ผลการทดสอบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ.....	54
29 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน.....	55
30 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน	56
31 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน.....	57
32 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามอายุของกิจการ.....	58
33 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามอายุของกิจการ.....	59
34 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม จำแนกตามจำนวนพนักงานในกิจการ.....	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
35 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามจำนวนพนักงานของกิจการ.....	61
36 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามจำนวนพนักงานของกิจการ.....	62
37 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม จำแนกตามเงินทุนของกิจการ.....	63
38 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามเงินทุนของกิจการ.....	64
39 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	65
40 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ.....	66
41 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	67
42 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกประเภทของธุรกิจ.....	68
43 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามประเภทของธุรกิจ.....	69
44 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน	70
45 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน.....	71
46 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน	72

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 47 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs)
ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน73
- 48 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs)
ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน74

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
องค์ประกอบ 5 ปัจจัย POCCC.....	14
กระบวนการทางการจัดการ.....	15
องค์ประกอบของ Time and motion Study.....	17

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากวิกฤตเศรษฐกิจอย่างหนักในช่วงปี 2540 เศรษฐกิจประเทศไทยได้ขยายตัวในระดับสูงมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากสาขาการเกษตรไปสู่สาขาอุตสาหกรรมและบริการ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้กิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เกิดขึ้นมากมายจนปัจจุบันนี้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้กลายเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจประเทศไทย และมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศอีกทั้งยังช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจโดยรวมภายในประเทศให้เติบโตกิจการ (SMEs) ส่วนใหญ่เป็นภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงการดำเนินงานของผู้ประกอบการในธุรกิจ (SMEs) รายใหม่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการ มีผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยต้องพบอุปสรรคจนบางส่วน ไม่สามารถแก้ไขได้ หรือไม่สามารถแบกรับภาระต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของการเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจนี้ได้ บริษัทชั้นนำหลายแห่งถูกนักลงทุนต่างชาติเข้ามาซื้อกิจการถูก ธุรกิจส่วนใหญ่ที่สามารถประคองตัวอยู่ได้จนถึงปัจจุบันคือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2550)

อีคอนนิวส์ (2551, P:433) กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นปัญหาหาค่าด้านการตลาดและการแข่งขันมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปัญหาด้านการเงินและการบัญชี กฎระเบียบและนโยบายของรัฐ บุคลากรและแรงงาน การบริหารและการจัดการ การผลิต และเทคโนโลยี

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในการที่จะเลือกลงทุนประกอบอาชีพส่วนตัวในภาวะช่วงเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ และมีการแข่งขันการเข้าทำงานสูง เช่นในปัจจุบัน และยังเป็นช่องทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถมีความคิดริเริ่มและกล้าเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และความก้าวหน้าในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้วิจัยจึงใคร่ที่จะศึกษาปัจจัยที่การดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อผลที่ได้จากการศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงพัฒนาแก้ไขในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ได้แก่ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี มีทั้งหมด 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุม อำเภอคลองหลวง อำเภอธัญบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอลำลูกกา อำเภอสสามโคก อำเภอหนองเสือ มีผู้ประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 700 ราย ที่มา เว็บไซต์ www.sme.go.th สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ซึ่งงานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จำนวน 250 ราย โดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทาโร ยามาเน (Taro Yamane)

นิยามศัพท์เฉพาะ

สถานประกอบการ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์การที่มีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมกิจการโดยนิติบุคคล

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SME) หมายถึง สถานประกอบการของประเทศไทยที่จดทะเบียนนิติบุคคล ครอบคลุมวิสาหกิจ 3 กลุ่ม ได้แก่ วิสาหกิจภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ

วิสาหกิจขนาดกลาง (Medium Enterprises) หมายถึง สถานประกอบการประเภทการผลิตสินค้า หรือให้บริการที่มีจำนวนการจ้างงานจำนวน 51-200 คน มีทรัพย์สินถาวรสุทธิจำนวน 51-200 ล้านบาท การค้าส่งที่มีจำนวนการจ้างงานจำนวน 26-50 คน มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิจำนวน 51-100 ล้านบาท และการค้าปลีกที่มีจำนวนการจ้างงานจำนวน 16-30 คน มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิ จำนวน 31-60 ล้านบาท

วิสาหกิจขนาดย่อม (Small Enterprises) หมายถึง สถานประกอบการประเภทการผลิตสินค้า หรือให้บริการที่มีจำนวนจ้างงานไม่เกิน 25 คน มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 50 ล้านบาท และการค้าปลีกที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 15 คน มีสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 30 ล้านบาท

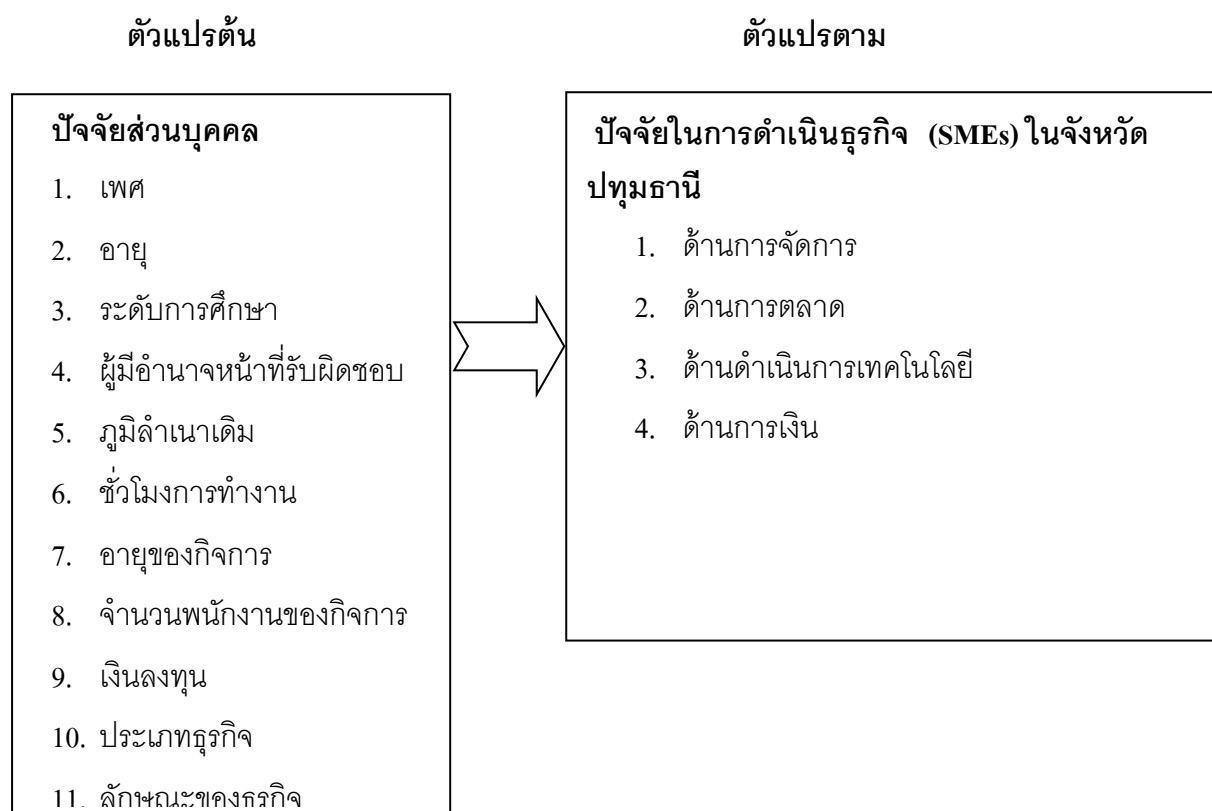
ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินงานในวิสาหกิจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ทราบถึงปัจจัยที่มีความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานธุรกิจ (SMEs)
- 2.ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างการดำเนินงานธุรกิจผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานธุรกิจ (SMEs)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากทฤษฎี และแนวคิดและงานวิจัยต่าง ๆ ที่นำมากล่าวไว้ข้างต้น สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้ (Conceptual Framework) ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่องนี้เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) ดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษารวบรวม ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ในครั้งนี้ได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบความคิด (Conceptual Framework) ในการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของผู้ประกอบการ
2. ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
3. แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ความหมายของผู้ประกอบการ

มีผู้นิยามความหมายของผู้ประกอบการที่หลากหลาย ดังนี้

Longenecker, Moore, Petty and Palich (2006) นิยามผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่ค้นพบความต้องการของตลาด และดำเนินธุรกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด โดยต้องเผชิญกับความเสี่ยง มีแรงกระตุ้นผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในนวัตกรรม และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ

Hatten (2006) นิยามผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีโอกาส และผลประโยชน์ในธุรกิจ โดยเป็นผู้มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องการเงิน การจัดการวัตถุดิบ และการเผชิญกับความเสี่ยงในการริเริ่ม หรือดำเนินธุรกิจ Hatten ได้ระบุลักษณะพฤติกรรมของผู้ประกอบการ ดังนี้

1. มีความคิดสร้างสรรค์ (Creation) มีการริเริ่มดำเนินธุรกิจใหม่
 2. มีสร้างนวัตกรรม (Innovation) มีการผลิตสินค้าใหม่รวมถึงกระบวนการดำเนินธุรกิจการตลาด และการจัดการองค์การด้วยกระบวนการใหม่ ๆ
 3. มีความสามารถในการบริหารความเสี่ยง(Risk management)
- ผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจจะต้องมีความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงอันเกิดจากการขาดทุน หรือความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจ

4. มีความสามารถในการบริหารงานทั่วไป (General management) ผู้ประกอบประกอบผู้ประกอบกิจการ หรือเจ้าของธุรกิจจะต้องมีแนวทางในการดำเนินธุรกิจและจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ของธุรกิจให้มีความเหมาะสม

5. มีความมุ่งมั่นในประสิทธิภาพ (Performance intention) ผู้ประกอบกิจการ หรือเจ้าของธุรกิจ จะต้องมีความคาดหวังในผลกำไร หรือระดับการเจริญเติบโตของธุรกิจ

ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Wikipediia (2010) นิยามผู้ประกอบกิจการ หมายถึง บุคคลที่เป็นเจ้าของธุรกิจ ซึ่งมีความเสี่ยงมีแนวความคิด เป็นผู้ยอมรับในความเสี่ยง และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบกิจการ หมายถึง บุคคลที่เป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการธุรกิจที่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

Dess, Lumpkin, and Taylor (2005) ได้นำเสนอมิติของการเป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการเผชิญกับความเสี่ยงโดย 5 มิติดังกล่าวสามารถใช้ในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจ ความหมายของแต่ละมิติของการเป็นผู้ประกอบกิจการแสดงในตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตาราง 1 ความหมายของมิติของผู้ประกอบการ

มิติ	ความหมาย
ความเป็นอิสระในการบริหารงาน (Autonomy)	ความเป็นอิสระในการทำงานบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อมุ่งหวังให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์กร
การสร้างนวัตกรรม (Innovativeness)	ความพยายามที่จะนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ที่ได้จากการทดลองหรือจากประสบการณ์ และการมีกระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ
การทำงานเชิงรุก (Proactiveness)	ลักษณะของการมองไปข้างหน้าเพื่อแสวงหาความเป็นผู้นำในตลาด เป็นการมองการณ์ไกลเพื่อแสวงหาโอกาส และความต้องการในอนาคต
ความสามารถในการแข่งขัน (Competitive aggressiveness)	ความพยายามในการแข่งขันกับคู่แข่งในธุรกิจมีลักษณะที่ชบต่อสู้อหรือมีการตอบสนองต่อการแข่งขันที่รุนแรง เพื่อพัฒนาตำแหน่งธุรกิจหรือจัดขจัดอุปสรรคคู่แข่งในตลาด
การเผชิญกับความเสี่ยง (Risk taking)	การตัดสินใจ และการปฏิบัติภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน หรืออาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

ที่มา : Dess, Lumpkin and Taylor (2005,P.426)

รายละเอียดของแต่ละมิติเป็นดังนี้

1. ความเป็นอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) คือความพยายามในการที่จะปฏิบัติงานด้วยความเป็นอิสระ มีเอกภาพในการทำงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพื่อมุ่งหวังให้ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์กร ในบริบทของการเป็นผู้ประกอบการขององค์กร การทำงานที่มีเอกภาพในเป็นจุดแข็งที่สามารถสร้างโอกาสในการพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานขององค์กร ความเป็นอิสระในการบริหารงานเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในองค์กรที่ผู้ประกอบการถือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กรที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในการดำเนินงาน บุคลากรจะมีความท้าทายในการทำงานภายใต้ระบบการกระตุ้นสิ่งจูงใจด้วยระบบรางวัล มีการแสวงหาโอกาส และการปฏิบัติงานโดยปราศจากการวิพากษ์วิจารณ์ของเพื่อนร่วมงาน มีการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระเพื่อเป้าหมายชัยชนะขององค์กรธุรกิจ

ปัจจัยที่จะพัฒนาให้องค์กรมีความเป็นอิสระในการบริหารงาน ประกอบด้วย 2 ปัจจัยดังนี้

1) การสนับสนุนให้เกิดความคิดด้วยการใช้เทคนิคสแก๊งค์เวิร์ก (Skunkworks) เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหาร และพนักงานในการทำงานที่มีลักษณะเป็นงานประจำ องค์กรบางแห่งอาจมีการตั้งหน่วยปฏิบัติงานขึ้นมาใหม่ เพื่อเป็นหน่วยงานที่เน้นการสร้างความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มีการระดมระดมสมองเพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ และประสบการณ์ร่วมกัน เป็นหน่วยงานที่แยกการทำงานอิสระไม่ขึ้นกับฝ่ายบริหาร มีการทำงานอย่างไม่เป็นทางการ และไม่มีแรงกดดันในการทำงาน

2) มีการออกแบบโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระขององค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างองค์กรจะก่อให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานใหม่ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อสถานการณ์ที่ต้องเผชิญกับการแข่งขัน เช่น บางธุรกิจอาจเผชิญกับปัญหา และอุปสรรคด้านยอดขาย ประสิทธิภาพขาดทุน การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการทำงานใหม่เพื่อให้ธุรกิจมีขนาดเล็กลง พร้อมทั้งการให้อำนาจในการตัดสินใจในการทำงานแก่พนักงาน มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมซึ่งสามารถปรับปรุงให้ธุรกิจเจริญเติบโตต่อไปได้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ความเป็นอิสระในการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการติดตาม ประเมินผลเพื่อตรวจสอบถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานภายในองค์กรเพื่อพิจารณาถึงความได้เปรียบในการแข่งขัน

2. การสร้างนวัตกรรม (Innovativeness) คือ ความพยายามในการที่จะแสวงหาโอกาสและทางเลือกใหม่ ๆ ในการที่มุ่งเน้นให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนา การทดลองเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบริการใหม่ๆ หรือการพัฒนาเทคโนโลยี

ปัจจัยที่จะพัฒนาให้องค์กรมีนวัตกรรมในการทำงาน ประกอบด้วย 2 ปัจจัยดังนี้

1. มีการสนับสนุนการทดลองเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เพื่อประสบความสำเร็จในด้านนวัตกรรม ธุรกิจจำเป็นต้องลบความคิดเดิมและมีการทดลองต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และส่งเสริมให้พนักงานมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2. มีการลงทุนเทคโนโลยีใหม่ๆ และมีการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจจำเป็นต้องแสวงหาความได้เปรียบในการแข่งขันจากจากใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งหมายความว่าธุรกิจจะต้องทุ่มเทงบประมาณในการลงทุนเพื่อความได้เปรียบในเทคโนโลยี

นวัตกรรมเปรียบเสมือนการสร้างความก้าวหน้า และสร้างความมั่นคงให้แก่องค์กรให้สามารถเติบโตต่อไปได้ แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาในนวัตกรรมก็อาจส่งผลในด้านลบแก่องค์กรได้ หากการวิจัยและพัฒนาในการออกสินค้า และบริการใหม่ไม่สามารถสร้างผลกำไรให้กับกิจการได้อย่างเป็นที่น่าพอใจซึ่งแน่นอนว่าจะส่งผลไปถึงผลกระทบจากการแข่งขันที่ตามมา และแม้ว่าธุรกิจจะมีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ หรือประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีนั้นๆ ธุรกิจอื่นๆ ก็มีการพัฒนาในนวัตกรรมที่ออกแบบคล้ายคลึงกันหรือมีการประยุกต์ใช้นวัตกรรมที่ให้

ผลลัพธ์ที่ดีกว่าเช่นเดียวกัน ซึ่งท้ายที่สุดหากธุรกิจเริ่มมีผลประกอบการที่ลดลงทำให้ความสำคัญในการวิจัยและพัฒนา และการพัฒนาด้านนวัตกรรมต่างๆ อาจจำเป็นต้องยุติลงไปในโดยปริยาย นวัตกรรมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินธุรกิจ แต่ก็ต้องเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนในการพัฒนานวัตกรรมนั้นๆ ซึ่งอาจจะไม่ประสบผลสำเร็จเสมอไป สำหรับผู้ประกอบการหรือผู้บริหารธุรกิจจะต้องเข้าใจในกลยุทธ์ และต้องยอมรับในการพัฒนานวัตกรรมที่จะสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจเจริญเติบโตได้ต่อไปในอนาคต

3. การทำงานเชิงรุก (Proactiveness) คือการแสดงออกถึงการสร้างโอกาสใหม่ๆ

ให้กับองค์กร โดยการทำงานเชิงรุกในองค์กรจะต้องมีการติดตาม และตรวจสอบ รวมไปถึงการระบุแนวโน้มความต้องการของลูกค้าที่มีอยู่ในตลาดเดิม โดยการคาดการณ์ถึงความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป หรือคาดการณ์ในปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการลงทุน ไม่เฉพาะแต่การทำงานเชิงรุกที่ต้องให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น หากแต่จะต้องให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานภายในองค์กรด้วยเพื่อก้าวสู่ความได้เปรียบในการแข่งขัน ดังนั้นผู้บริหารที่ดำเนินกลยุทธ์การทำงานเชิงรุกจะต้องใส่ใจและต้องคอยแสวงหาข้อมูลอยู่เสมอๆ เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการขยายธุรกิจ และการพัฒนาการดำเนินงานของตนเอง

การทำงานเชิงรุกก่อให้เกิดการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน เนื่องจากเป็นการทำให้คู่แข่งมีสถานะหรือตำแหน่งที่เป็นฝ่ายตั้งรับไปโดยปริยาย ซึ่งจะทำให้ธุรกิจกลายเป็นผู้นำในตลาดใหม่ และก่อให้เกิดภาพลักษณ์ขององค์กรที่มีเอกลักษณ์ มีเทคนิคในการดำเนินงาน หรือมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินงานที่เรียกได้ว่าเป็นผู้นำในธุรกิจ (First mover) ที่มีความได้เปรียบ เช่น มีความได้เปรียบในการสร้างผลกำไรได้สูงเนื่องจากไม่มีคู่แข่งในตลาด สามารถสร้างความจดจำในตราสินค้าและภาพลักษณ์ที่มีต่อลูกค้าได้ ซึ่งล้วนแล้วแต่จะส่งผลให้มีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มสูงขึ้น

ปัจจัยในการทำงานเชิงรุก ประกอบด้วย 2 ปัจจัยดังนี้

1) มีการนำเสนอสินค้าใหม่ หรือการแสดงความสามารถในด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ปัจจัยที่สำคัญคือ การมีวัฒนธรรมขององค์กรที่จะเป็นแรงขับเคลื่อน และแสดงออกถึงการทำงานเชิงรุกเพื่อนำเสนอสินค้าหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น การกำหนดภารกิจขององค์กรที่มุ่งเน้นความเป็นผู้นำในสินค้าหรือตลาดนั้นๆ

2) มีความพยายามที่จะค้นหา นำเสนอสินค้า และบริหารใหม่อย่างต่อเนื่อง มีความพยายามในการเสาะแสวงหาทรัพยากรหรือแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ เพื่อสร้างประโยชน์ให้กับองค์กรในรูปของกำไร เช่น การแสวงหาวัตถุดิบที่มีต้นทุนต่ำ หรือการสร้างความร่วมมือกับผู้ผลิตปัจจัยวัตถุดิบเพื่อผลิตสินค้าหรือบริการร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

4.ความสามารถในการแข่งขัน (Competitive aggressiveness) คือความพยายามในการมุ่งพัฒนาความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้แข่งขันได้ในอุตสาหกรรมเดียวกันเป็นความสามารถที่ธุรกิจจะต้องดำเนินกิจกรรมใดๆ เพื่อต่อสู้กับคู่แข่งอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ซึ่งอาจเป็นใช้กลยุทธ์การตัดราคา การลดราคาเพื่อแย่งชิงและเพิ่มส่วนครองตลาด หรือความพยายามในการที่จะ

5. การเผชิญกับความเสี่ยง (Risk taking) การตัดสินใจ และการปฏิบัติภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนหรืออาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs)

แนวคิด

Hugo Munsterberg เป็นผู้ริเริ่มวิธีการเกี่ยวกับจิตวิทยาอุตสาหกรรมหรือโรงงาน หรือการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับบุคคล เพื่อปรับปรุงการเพิ่มผลผลิตให้ได้มากที่สุด การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ จะเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับโน้มน้าวจิตใจหรือดึงดูดใจคนทำงาน Hugo Munsterberg ได้ผนวกทฤษฎีของเขาเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการตามแนววิทยาศาสตร์ของ Frederick W. Taylor เข้าด้วยกันและเน้นว่าควรใช้พลังคนให้เป็นประโยชน์กับความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจในโรงงานอุตสาหกรรมทุกระดับให้เหมาะสม เขากล่าวว่า นักอุตสาหกรรมทั้งหลายและคนงานอยู่ในฐานะที่จะได้รับประโยชน์จากการใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยากับการอุตสาหกรรมร่วมกัน เราสามารถตัดทอนเวลาในการทำงานให้น้อยลง แต่ได้งานมากขึ้น และสามารถปรับปรุงมาตรฐานความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นได้

เครื่องมือนี้คืออะไร

Psychology and Industrial Efficiency การสรรหาคณากรที่มีคุณภาพด้านจิตใจและคุณสมบัติเหมาะสมที่สุดที่จะทำงานนั้น การส่งเสริมสภาวะทางจิตวิทยาของคนในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อจูงใจให้คนงานทุกระดับมีความสามารถสร้างผลผลิตได้อย่างเต็มความสามารถเพื่อก่อให้เกิดผลผลิตสูงสุด และเป็นที่น่าพอใจโดยมีการฝึกอบรมคนงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และนำประสบการณ์ใหม่ๆ มาใช้ทดแทนอย่างเหมาะสม การให้ข้อเสนอแนะในการฝึกอบรมคนงาน การบรรจุ แต่งตั้ง หรือการทำให้เกิดอิทธิพลต่อคนงานหรือจูงใจเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด คือ ค่านิยมร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารและคนงาน

เครื่องมือนี้ใช้เพื่ออะไร

จิตวิทยาอุตสาหกรรมหรือโรงงาน เกี่ยวกับการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับบุคคล เพื่อปรับปรุงการเพิ่มผลผลิตให้มากที่สุด รวมไปถึงการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อเป็นเทคนิคในการเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับโน้มน้าวจิตใจหรือดึงดูดใจให้คนทำงาน

ข้อ/ข้อเสียของเครื่องมือ

ข้อดี : มุ่งเน้นถึงความสำคัญของคน และ มีความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ ทำให้สามารถควบคุมและใช้ศักยภาพของคนได้อย่างเต็มที่

ข้อเสีย : แนวความคิดในยุคนี้จะมุ่งเน้นโดยให้ความสำคัญไปที่คน มากกว่างาน เพราะถือว่าคนเป็นหัวใจของการบริการที่จะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก แต่ทว่าระบบการดำเนินงานไม่ได้มีเพียงแค่ปัจจัยคนเท่านั้น ดังนั้นถ้าส่วนอื่นๆไม่ดีด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลคงทำได้อย่างไม่เต็มที่

ใช้อย่างไร(หรือจัดทำอย่างไร)

การศึกษาลักษณะของงานและกำหนดว่างานแบบไหนเหมาะสมกับลักษณะของแต่ละบุคคล THE BEST POSSIBLE MAN

การหาเงื่อนไขว่าภายใต้สภาวะจิตใจแบบใดที่พนักงานสามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ THE BEST POSSIBLE WORK

การนำกลยุทธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจที่จะทำให้พนักงานปฏิบัติตาม THE BEST POSSIBLE EFFECT

แนวคิด

Barnard เป็นนักทฤษฎีสมัยปัจจุบัน โดยเขาได้ศึกษาวิเคราะห์องค์การในเชิงระบบ ตั้งแต่ปี ค.ศ.1938 แล้วนำมาเขียนหนังสือชื่อ "The Functions of the Executive" เป็นหนังสือที่เกี่ยวกับการบริหารองค์การในสมัยปัจจุบัน โดยเห็นว่าองค์การเป็นระบบสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้ภายในระบบดังกล่าวจะมีความเกี่ยวพันที่ประสานกันโดยมีเป้าหมายของการตอบสนองของความต้องการส่วนบุคคล และเห็นว่าบุคคลแต่ละคน องค์การ ผู้ขาย และลูกค้า ต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อม

หลักการ

1. เน้นความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Organization)
2. มีการกระจายความพึงพอใจของบุคลากรในองค์การออกไปอย่างเท่าเทียมกัน (The contribution satisfaction equilibrium) : โดยเห็นว่าการสื่อสารในองค์การเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างคุณภาพของความต้องการระหว่างบุคคลกับองค์การ (Inducement) เพื่อโน้มน้าวให้บุคคลทำงานด้วยความต้องการขององค์การ ในจุดที่องค์การต้องสร้างความพึงพอใจแก่บุคคลในการทำงานด้วย
3. นักบริหารมีหน้าที่สำคัญ คือ
 - ดูแลติดต่อประสานงานภายในองค์การ
 - รักษาสมาชิกภายในและชักจูงสมาชิกใหม่

- กำหนดเป้าหมายขององค์กรและตีความเพื่อแสดงให้สมาชิกในองค์กรได้รับรู้
- ใช้ศิลปะเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน
- ทำงานด้วยความรับผิดชอบ โดยใช้หลักของศีลธรรม

เครื่องมือนี้คืออะไร/ มีองค์ประกอบอะไร

ชื่อทฤษฎี : องค์กรไม่เป็นทางการ (Informal Organization)

เป็นทฤษฎีการบริหารเชิงพฤติกรรม เป็นระบบความร่วมมือของมนุษย์ในการทำกิจกรรม โดยเน้นปัจจัยสำคัญด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรบรรลุเป้าหมายจะทำให้เกิดความร่วมมือจากบุคลากร โดยมุ่งองค์กรเป็นระบบการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย

1. ความสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์ (Importance of individual behavior)
2. ทฤษฎีการให้ความร่วมมือของ Barnard (Barnard theory of compliance)
3. ทฤษฎีโครงสร้างขององค์กรของ Barnard (Barnard theory of organization structure)

structure)

เครื่องมือนี้ใช้เพื่ออะไร

ความคิดเห็นของ Barnard สามารถที่จะนำไปใช้ได้เหมาะสม ทั้งในแง่ขององค์กรที่เป็นทางการ (Formal Organization) และไม่เป็นทางการ (Informal Organization) ซึ่งผลงานที่สำคัญของ Barnard คือ Functions of the Executive 1938 จากตรรกะทางความคิดที่ว่าองค์กร คือ ระบบความร่วมมือ ดังนั้น ถ้านำองค์กรให้บรรลุเป้าประสงค์ ผู้บริหารจัดการจะต้องทำหน้าที่ 3 ประการ คือ

1. การสร้างและการดำรงรักษาระบบการสื่อสาร
2. สร้างความมั่นใจด้านการบริการจากบุคลากรผู้เป็นสมาชิกขององค์กร
3. กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

ข้อดี/ข้อเสียของเครื่องมือ

ข้อดี

1. ก่อให้เกิดความร่วมมือ (Cooperation) ในองค์กร
2. การทำงานในองค์กรเกิดประสิทธิภาพ (Efficiency)
3. บุคคลกรสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง (เน้นระบบการสื่อสาร)
4. องค์กรที่ไม่เป็นทางการทำให้การบริหารองค์กรมีความคล่องตัวและมีความยืดหยุ่น (Flexibility)
5. บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ข้อเสีย

1. การไม่เป็นทางการทำให้ยากต่อการควบคุม (สายการบังคับบัญชาไม่ชัดเจน)
2. บุคลากรขาดทักษะด้านการสื่อสารส่งผลให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติงาน

ใช้อย่างไร (หรือจัดทำอย่างไร)

ทฤษฎีของ Barnard เป็นทฤษฎีการบริหารจัดการเชิงพฤติกรรม Barnard ได้กล่าวถึงหน้าที่ สิ่งทีกระตุ้นจูงใจ (Authority and incentives) เกี่ยวกับบริบทระบบการสื่อสารในองค์กร คือ

1. ช่องทางการสื่อสารต้องกำหนดขอบเขตให้แน่นอน
2. บุคลากรทุกคนต้องรู้ช่องทางการสื่อสาร
3. บุคลากรทุกคนต้องสามารถเข้าถึงช่องทางการสื่อสารที่เป็นทางการ
4. สายบังคับบัญชาการสื่อสารต้องสั้นและตรงให้มากที่สุด
5. บุคลากรต้องมีศักยภาพเพียงพอสำหรับการสื่อสาร
6. ต้องไม่มีอุปสรรคในสายบังคับบัญชาการสื่อสารเมื่อองค์การปฏิบัติงาน
7. การสื่อสารทุกรูปแบบต้องเกิดผลน่าเชื่อถือ

ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน ที่ต้องการสร้างระบบความร่วมมือขึ้นระหว่างองค์การกับคน และองค์การกับสภาพแวดล้อม และจูงใจพนักงานให้ร่วมมือกันทำงาน รวมถึงการสร้างดุลยภาพระหว่างองค์การกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

หลักการ/แนวคิด/ประวัติศาสตร์ความเป็นมา Henri Fayol

มีชีวิตอยู่ในช่วง ปี ค.ศ. 1841-1926 เป็นชาวฝรั่งเศส นักเศรษฐศาสตร์และนักทฤษฎีทุนนิยมเสรีแนวใหม่ (neoclassical economic) ค.ศ. 1860 เมื่อเขาจบการศึกษาอายุได้ 19 ปี เขาได้เข้าทำงานที่บริษัทเหมืองแร่ชื่อ Compagnie de Commentry-Fourchambeau-Decazeville ได้ไต่เต้าสู่ตำแหน่งสูงสุดเป็นผู้อำนวยการในช่วงปี ค.ศ. 1888-1918 เขาได้เขียนหนังสือที่ได้รับการตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1916 ชื่อ Administration industrielle et générale หรือ หลักการบริหารอุตสาหกรรม

หลักการบริหาร 14 ข้อ

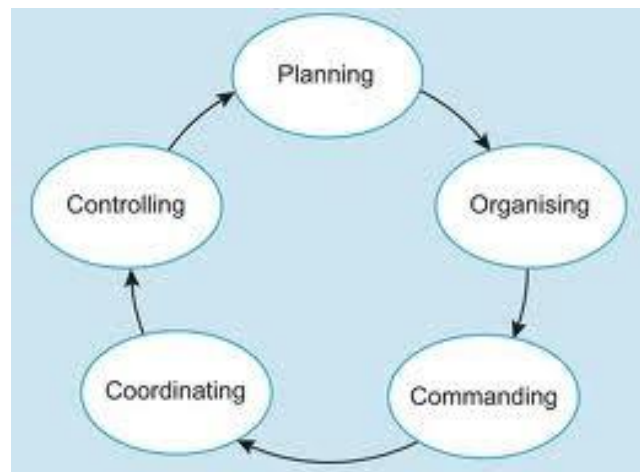
1. การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command)
2. การมีเอกภาพในการสั่งการ (Unity of Direction)
3. การแบ่งงานกันทำ (Division of Work)
4. การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง (Centralization)
5. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility)
6. ความเสมอภาค (Equity)
7. สายการบังคับบัญชา (Scalar Chain)
8. การให้ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration)

9. การมีระเบียบข้อบังคับ (Order)
10. ความมีระเบียบวินัย (Discipline)
11. ความคิดริเริ่ม (Initiative)
12. ผลประโยชน์ของบุคคลควรจะเป็นรองจากผลประโยชน์ส่วนรวม
(Subordination of Individual Interest to the General Personnel)
13. ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (Stability of Tenure of Personnel)
14. ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Esprit de Corps)

เครื่องมือนี้คืออะไร/มีองค์ประกอบอะไร

เฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) ได้สรุปเป็นทฤษฎีว่า หากวันหนึ่งคุณต้องอยู่ในสภาวะที่ต้องใช้คนจำนวนมากๆ ในการทำงานแล้วละก็หัวใจของการบริหารจัดการเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายนั้น มีองค์ประกอบด้วยกัน 5 ปัจจัย เรียกว่า POCCC มีดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การบังคับบัญชาหรือการสั่งการ (Commanding)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การควบคุม (Controlling)

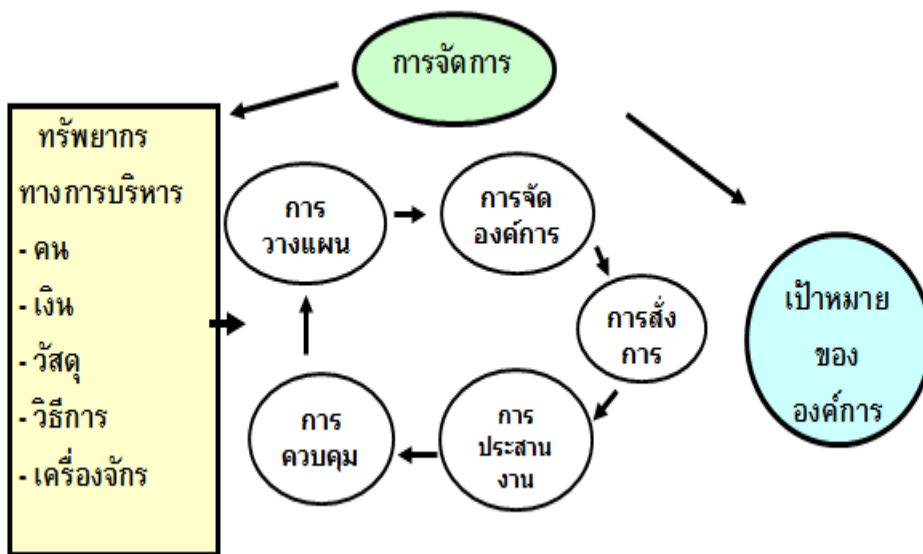

เครื่องมือนี้ใช้เพื่ออะไร

จากหลักการด้านการจัดการของ Fayol นั้น เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้จัดการ

ในองค์การเป็นอย่างมาก Fayol ได้กล่าวว่า หลักการของเขาไม่ใช่เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การนำไปใช้ประโยชน์ในงานต่างๆ หลักการของ Fayol มีลักษณะเป็นสากลซึ่งต่อมาได้มีการอธิบาย ขยายความต่อโดย Sheldon, Urwick และ Barnard

กระบวนการทางการจัดการ

ข้อดี/ข้อเสีย ของเครื่องมือ

ข้อดี

1. องค์การมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากที่มีการปรับปรุงกระบวนการบริหาร
2. สามารถพัฒนาผลผลิตของคอนงานให้ดีขึ้นได้
3. สามารถนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสีย

1. มุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้บังคับบัญชาเป็นส่วนใหญ่

ทฤษฎีการบริหารของ Fayol ยอมรับองค์กรที่เป็นทางการ โดยใช้ประโยชน์จากการ แบ่งงานกันทำ (Specialization) และเน้นถึงความสำคัญที่ว่าอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบต้อง เท่ากัน โดย Fayol ระบุเป้าหมายที่สำคัญขององค์กร คือ ความเป็นระเบียบ ความมั่นคง ความคิด ริเริ่ม และความสามัคคี นักทฤษฎีการบริหารจะต้องเป็นนักปฏิบัติอย่างแท้จริง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ นักทฤษฎีระบบองค์กรขนาดใหญ่แล้ว สิ่งที่พวกเขาสนใจและให้ความสำคัญ คือ หลักการและแนวคิด สำหรับการประสบความสำเร็จขององค์กรซึ่งเป็นทางการ นักทฤษฎีระบบองค์กรขนาดใหญ่จะ กล่าวถึงลักษณะที่ควรจะเป็น ส่วนนักทฤษฎีการบริหารจะมองในลักษณะที่ว่า จะทำให้องค์การประสบ

ความสำเร็จได้อย่างไร กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับการบริหาร ว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญขององค์การ

หลักการบริหารจัดการนั้น สามารถนำไปใช้ได้เป็นการทั่วไป ไม่ว่าจะป็นงานบริหารจัดการของเอกชน หรือของรัฐ

เทคนิคการทำงาน -----> คนงานธรรมดา

ความสามารถทางด้านบริหาร -----> ระดับผู้บริหาร

ผู้บริหารจะต้องมีคุณลักษณะพร้อมความสามารถทางร่างกาย จิตใจ ไหวพริบ

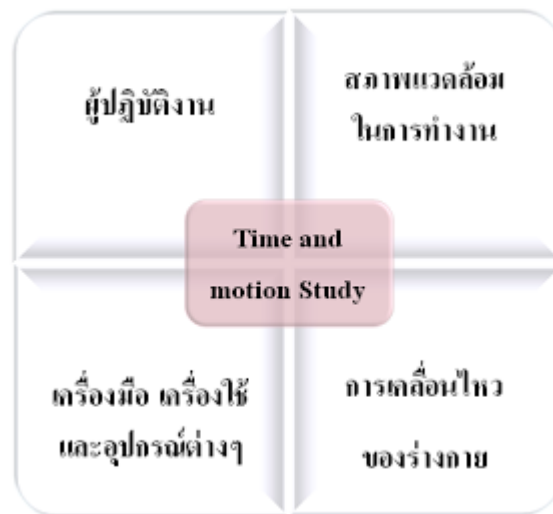
การศึกษาหาความรู้ เทคนิคในการทำงาน และประสบการณ์ต่าง ๆ Fayol แยกแยะให้เห็นว่าคุณสมบัติทางด้าน เทคนิควิธีการทำงาน นั้น สำคัญที่สุดในระดับคนงานธรรมดา แต่สำหรับระดับสูงขึ้นไปกว่านั้นความสามารถทางด้านบริหาร จะเพิ่มความสำคัญตามลำดับ และมีความสำคัญมากที่สุดในระดับผู้บริหารชั้นสุดยอด (Top executive) ควรจะได้มีการอบรม (training) ความรู้ทางด้านบริหารควบคู่กันไปกับความรู้ทางด้านเทคนิคในการทำงาน

หลักการ/แนวคิด/ประวัติความเป็นมา

Frank Gilbreth : เกิดเมื่อ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1868 เริ่มงานเป็นคนก่ออิฐและต่อมาได้เป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง Frank สังเกตว่าการก่ออิฐนั้นทำได้หลายวิธี และวิธีส่วนใหญ่สร้างความสะดวกและเสียเวลาโดยไม่จำเป็น เขาจึงเริ่มศึกษา Motion Science เพื่อค้นหาวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำงานหนึ่งๆ Frank เชื่อว่าเราควรประหยัดเวลาเพื่อเก็บไว้สำหรับใช้สร้างความสุข ตลอดชีวิต เขาคิดค้นแต่วิธีที่จะทำให้คนทำงานได้อย่างมีความสุขขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น Frank และ Lillian พบกันที่ห้องสมุดของเมืองบอสตัน Frank แต่งงานกับ Lillian หลังจากจีบเธอได้เพียงสิบวันในปี 1904 ทั้งคู่อยากมีครอบครัวใหญ่ และ Frank เชื่อมั่นว่าเขาสามารถเลี้ยงดูลูกๆ ไม่ว่าจะกี่คนก็ได้เป็นอย่างดี และสุดท้ายเขาก็มีลูกกัน 12 คน ชาย 6 คน หญิง 6 คน “เหมาไหลถูกกว่า” (Cheaper by the Dozen) ในการทำงาน Frank ได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนโดย Lillian ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา-อุตสาหกรรม Frank เสียชีวิตหลังแต่งงานได้เพียง 9 ปี ส่วน Lillian เป็นที่ปรึกษาธุรกิจและได้รับการยอมรับให้เป็นสุภาพสตรีคนแรกของการจัดการธุรกิจ “First Lady of Management” จนกระทั่งเสียชีวิตเมื่ออายุได้ 93 ปี

หลักการและแนวคิด ของ Frank Bunker และ Lillian Gilbreth เกิดขึ้นเพราะ Lillian สนใจในลักษณะการทำงานของมนุษย์ ส่วน Frank สนใจในประสิทธิภาพการทำงาน (การค้นหาวิธีที่ดีที่สุดในการทำงาน) Frank จึงได้รับการยกย่องให้เป็น “บิดาแห่งการเคลื่อนไหวและเวลา”: Father of time and motion study เนื่องจากได้มีการศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา Gilbreth เรียกวิธีการนั้นว่า “Therbligs”

องค์ประกอบของ Time and motion Study

 Search	 Use
 Find	 Disassemble
 Select	 Inspect
 Grasp	 Preposition
 Hold	 Release Load
 Transport Loaded	 Unavoidable Delay
 Transport Empty	 Avoidable Delay
 Position	 Plan
 Assemble	 Rest

เครื่องมือนี้คืออะไร

การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา (Time – and – motion study) หรือเรียกว่า การศึกษาการทำงาน (Work study) เป็นการศึกษาการเคลื่อนไหวที่ของพนักงานรอบๆ บริเวณที่ปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์กันระหว่างพนักงานกับเครื่องมือเครื่องใช้ หรือความสัมพันธ์กันระหว่างพนักงานกับพนักงานในการปฏิบัติงานแบบกลุ่ม การพิจารณาการเคลื่อนไหวที่ของพนักงาน และวัสดุโดยกว้างๆ จะเกี่ยวข้องกับการพยายามที่จะใช้ลักษณะงาน และเครื่องจักรที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำจัดเวลาว่างของงานออกไปให้มากที่สุด ขจัดการเคลื่อนไหวที่ไม่จำเป็น หรือที่ใช้เวลามากออกไป และพิจารณาความเหนื่อยล้าของพนักงานเป็นหลัก

แนวทาง Therbligs เป็นหลักการของการบริหารจัดการด้านคุณภาพ และการปรับปรุง

อย่างต่อเนื่องที่มีอยู่แทบทุกระบบงานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่น TQM, QCC, Six Sigma หรือ ISO 9000 Therbligs เป็นวิธีการทำงานที่รวดเร็วขึ้น เริ่มที่การแบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็นส่วนๆ และกำจัดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นที่ทำให้เสียทั้งแรงงาน และเวลาออกไป ซึ่งการทำเช่นนี้จะเป็นผลดี ต่อผู้ปฏิบัติงาน เพราะงานจะสบายขึ้น Therbligs คือ การปฏิบัติงานโดยรวมของงานอย่างหนึ่ง ก็คือ การประกอบรวมกันของประเภทของการเคลื่อนไหวองค์ประกอบพื้นฐาน ซึ่ง Gilbreth ได้กำหนดขั้นตอนการทำงานไว้ 18 ขั้น เพื่อให้ผู้สนใจได้ใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนางานโดยสัญลักษณ์นั้นแยกตามประเภทตามจุดประสงค์ของการเคลื่อนไหว ดังนั้นจะต้องเลือก Therbligs ให้ถูกต้องโดยคำนึงถึงว่าการเคลื่อนไหวนั้นดำเนินการไป“เพื่ออะไร”

ตาราง 2 ข้อดี/ข้อเสียของเครื่องมือ

ข้อดี	ข้อเสีย
1. ได้ผลผลิตหรือผลงานมากที่สุด	1. ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติงาน
2. เกิดความสะดวกรสบายแก่ผู้ปฏิบัติงาน	2. ต้องใช้เวลาในการฝึกฝน เปลี่ยนแปลง วิธีการปฏิบัติแบบเดิม
3. ช่วยประหยัดเวลาและแรงงานในการทำงาน	3. ต้องจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และสถานที่ที่เหมาะสม ทั้งนี้อาจทำให้ต้องลงทุนค่อนข้างสูง

ใช้อย่างไร (หรือจัดทำอย่างไร) เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบด้วย

1. ลดระยะทาง (ระยะเอื้อม)
2. มือทั้งสองจะต้องเริ่มต้นและจบการเคลื่อนไหวในเวลาเดียวกัน
3. มือไม่เคยหยุดทำงานเว้นแต่ว่าจะได้รับอนุญาต
4. มือไม่ต้องทำหน้าที่แทนส่วนอื่น ๆ ในร่างกาย
5. อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการทำงานต้องมีที่แขวนหรือที่เก็บ ไม่ควรถือไว้
6. แก้วและโต๊ะทำงานควรมีความสูงที่เพียงพอเพื่อให้การทำงานสะดวก

มีใครนำเครื่องมือนี้ไปใช้บ้างและได้ผลสรุปอย่างไร

พิศุทธิ พงศ์ชัยฤกษ์ วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษาปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-

น.นอ. ตระการ จินตนาพันธ์ และ น.นอ. วรุฒม์ วรินทร์าคมเอกสารวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการทดลองเรื่อง การศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา

ศุภชัย ทรงศักดิ์นาคิน ปริญาณีพนธ์ เรื่อง การเพิ่มผลผลิตในงานอุตสาหกรรมผลิตหลอดบรรจุสินค้าโภคภัณฑ์

Wanprapa Puttapim การบริหารค่าจ้างและเงินเดือน Management Wage and Salaries.: http://mannagement-psubu.blogspot.com/2012_07_01_archive.html

กรณีศึกษา

Gilbreth จัดทำภาพยนตร์แสดงการเคลื่อนไหว หรือ "Therbligs" ของคนงานเพื่อชี้ให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวที่สูญเปล่า และไม่มีผลทางการผลิต และเคลื่อนไหวที่จำเป็นในการทำงาน ทั้งนี้โดยเรียกความเคลื่อนไหวพื้นฐานนี้ว่า

แนวคิด

Robert E. Wood ต่างพยายามสร้างเครื่องมือที่ใช้เป็นกฎเกณฑ์ทางการจัดการ ที่เป็นรูปธรรมขึ้นมา แต่ช่วงนั้นได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้นเสียก่อนในระหว่างสงครามโลกหน่วยงานทางทหารต้องเผชิญ กับปัญหาที่มีความซับซ้อน ทั้งในด้านการจัดระเบียบประชาชนและการส่งกำลังบำรุง

การจัดการเชิงปริมาณ(Quantitative management)

เพื่อช่วยในการตัดสินใจ โดยใช้คณิตศาสตร์ สถิติและสารสนเทศเป็นเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาทางการจัดการ หลังสงครามโลกการจัดการเชิงปริมาณได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมากขึ้นในแวดวงธุรกิจ อย่างไรก็ตามการใช้การจัดการเชิงปริมาณยังคงใช้ได้เฉพาะปัญหาที่มีลักษณะเป็นแบบที่มีโครงสร้าง(structured problem) ทฤษฎีวิิทยาการจัดการ เป็นวิธีการสมัยใหม่ในด้านการจัดการ ที่เน้นการใช้เทคนิคเชิงปริมาณอย่างเข้มงวด เพื่อช่วยให้ผู้จัดการทำการใช้ทรัพยากรองค์การเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์และบริการให้มากที่สุด ในส่วนประกอบที่สำคัญของทฤษฎีวิิทยาการจัดการ คือการขยายการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ให้มีความทันสมัย โดยการนำวิธีการเชิงปริมาณเพื่อวัดส่วนประสมของคนงานและงาน เพื่อให้ประสิทธิภาพสูงขึ้น

สำหรับส่วนประกอบที่สำคัญของทฤษฎีวิิทยาการจัดการ คือ การขยายการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ ให้มีความทันสมัย โดยการนำวิธีการเชิงปริมาณเพื่อวัดส่วนประสมของคนงานและงาน เพื่อให้ประสิทธิภาพสูงขึ้น แบ่งเป็น 4 กลุ่ม

1.การจัดการเชิงปริมาณ(Quantitative management) โดยใช้เทคนิคคณิตศาสตร์ เช่น โปรแกรมเชิงเส้นตรงและไม่เชิงเส้นตรง (linear and nonlinear programming) ตัวแบบ (modeling) แบบจำลองสถานการณ์ (simulation) และทฤษฎีแถวคอย (queuing theory) เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้จัดการ

2.การจัดการการดำเนินงานการผลิต (Operations management) ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้จัดการสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะระบบการผลิตขององค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น แบบจำลองสินค้าคงคลัง(inventory model) และแบบจำลองเครือข่าย(network model) เพื่อปรับปรุงการตัดสินใจปัญหาการจัดการจัดจำหน่ายและการดำเนินงาน

3.การจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management:TQM) เป็นการจัดการคุณภาพของหน่วยงานในองค์กรทั้งหมด ซึ่งประกอบได้ด้วยฝ่ายต่างๆ ที่ผู้จัดการสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ ไปใช้ในการวิเคราะห์ระบบการผลิตในองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เช่นแบบจำลองสินค้าคงคลัง(inventory model) และแบบจำลองเครือข่าย(network model)เพื่อปรับปรุงการตัดสินใจปัญหาการจัดการจัดจำหน่าย โดยเน้นการวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าในกระบวนการเพื่อแปรสภาพให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพของผลิตภัณฑ์

4.ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (management information systems) เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้จัดการออกแบบระบบสารสนเทศ เพื่อจัดสารสนเทศเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อประกอบการตัดสินใจให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการยังช่วยให้ผู้จัดการและบุคลากรในระดับต่างๆ ได้รับสารสนเทศที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ประโยชน์และมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจอย่างไรก็ตามในการนำทฤษฎีวิทยาการจัดการไปใช้ประโยชน์นั้น ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศ(information technology)ได้เข้ามามีส่วนในการปรับปรุงคุณภาพการตัดสินใจและเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรได้เป็นอย่างดีและถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับองค์กร

แนวคิด

Frederick Winslow Taylor (March 20, 1856 – March 21, 1915) เป็นผู้ค้นพบการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน จนได้รับยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ ผลงานพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของแรงงานที่มีชื่อเสียงของ Taylor คือการจัดการผลผลิตในการขนเหล็กของโรงงานหลอมเหล็ก โดยการค้นคว้าหาวิธีที่ดีที่สุดในการขนเหล็ก ทั้งในด้านความเหมาะสมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนแต่ละครั้ง การฝึกอบรมวิธีการใช้อุปกรณ์ให้แก่คนงาน การแบ่งงานของคนงานออกเป็นส่วนๆ ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้รับผิดชอบงานแต่ละส่วนมีความชำนาญเฉพาะด้าน ตลอดจนการใช้วิธีการจ่ายค่าแรงเป็นรายชิ้น ส่งผลให้ผลผลิตเฉลี่ยในการขนเหล็กเพิ่มขึ้นเกือบ 4 เท่าตัว

การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Management)

การจัดการแบบวิทยาศาสตร์นั้นหมายถึงการจัดการงานที่มีระบบโดยศึกษาเหตุและผลเพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดจากการทำงานนั้น โดยอาศัยการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์หาวิธีการที่ดีที่สุด ทั้งนี้เป็นการสร้างกระบวนการทำงานที่อยู่บนการตัดสินใจจากข้อมูลและการวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์ต่างจากอดีตที่อาศัยประสบการณ์หรือRule of Thumb

องค์ประกอบของการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์

1. พัฒนาหลักการแบบวิทยาศาสตร์ขึ้นมาใช้เป็นมาตรฐานในการทำงาน
2. ต้องมีการคัดเลือกคนตามหลักการวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้คนที่เหมาะสมกับงาน
3. ต้องพัฒนาบุคคลแต่ละคนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
4. สร้างความร่วมมือในการทำงานอย่างฉันทมิตรให้เกิดขึ้นในองค์การ

เหตุผลที่ใช้การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์

มีกระบวนการในการพัฒนาประสิทธิภาพของการทำงาน โดยคิดและวิเคราะห์จากการเก็บข้อมูลจริง ทำให้สามารถออกแบบกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม เช่น การศึกษาวิธีการเคลื่อนไหวของคนงานและเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติ (time and motion study) เนื่องจากกระบวนการวิทยาศาสตร์มีขั้นมีตอนที่ชัดเจนและสามารถพิสูจน์ได้จึงนำมาสู่การสร้างมาตรฐานการทำงาน การพัฒนาประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานสามารถเพิ่มปริมาณการผลิตได้โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิมหรือลดลง

ข้อดีของการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์

1. เป็นการประยุกต์ใช้หลักทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการทำงานให้ได้สูงสุด
2. หลักทางวิทยาศาสตร์มีความแน่นอนและสามารถพิสูจน์ได้
3. มีการจัดหมวดหมู่งานให้มีความเป็นระเบียบและแบ่งคนตามประเภทของงานตามความถนัด
4. การจ่ายค่าแรงเป็นต่อชิ้นงานเป็นการกระตุ้นให้คนงานต้องขยันทำงานเพื่อให้ได้ค่าจ้างเพิ่มขึ้น

ข้อเสียของการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์

1. มองภาพของคนเสมือนหนึ่งเครื่องมือ ที่ต้องทำงานได้ตามเป้าที่วางไว้เสมอ
2. ศึกษาเฉพาะปัจจัยที่สามารถวัดได้และพิสูจน์ได้ ทั้งๆที่ยังมีปัจจัยอื่นที่สำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของงานเหมือนกัน เพียงแต่วัดได้ยาก
3. ถูกมองว่าเป็นการกดขี่แรงงาน และการใช้เครื่องมือจับเวลาอาจจะทำให้คนงานรู้สึกเหมือนโดนจับผิดและไม่อยากทำงาน
4. ทำให้ยึดติดกับกระบวนการมากเกินไปทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาใหม่ๆที่ยังไม่เคยศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2555) ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี โดยศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ประกอบไปด้วย ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยี และด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก \bar{X} 3.62 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการ ดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการภาพรวม \bar{X} 3.66 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ \bar{X} 3.84 และมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที และมีประสิทธิภาพ \bar{X} 3.54

ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก \bar{X} 3.64 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสำหรับ กระบวนการผลิตค่าเฉลี่ยสูงสุด \bar{X} 3.84 ธุรกิจมีการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและคุณภาพสำหรับ กระบวนการผลิต การใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในกระบวนการผลิต และผู้ประกอบการต้องมั่นหาความรู้ และเทคนิคที่ดีอยู่เสมอ และต้องมีการผลิตสินค้าที่มีมาตรฐานและคุณภาพ ให้ทันปริมาณกับ ความต้องการของลูกค้า และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านมีกระบวนการดำเนินงานที่เป็น ขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบ และเมื่อมีปัญหาในกระบวนการผลิตท่านสามารถแก้ไข ปัญหาและสามารถดำเนินงานต่อไปได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว

ด้านการตลาด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก \bar{X} 3.61 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สินค้าของท่านสดใหม่มีคุณภาพดีตรงตามความต้องการของลูกค้า \bar{X} 3.79 และ มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านมีสถานที่จัดจำหน่ายที่สะดวกสำหรับลูกค้า

ด้านการเงิน ภาพรวม อยู่ในระดับเหมาะสมมาก 3.52 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านมีเงินหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่าง เพียงพอ \bar{X} 3.59 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและ ระยะยาว ท่านสามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวใน การดำเนินธุรกิจได้ตลอดเวลา \bar{X} 3.51

ศุภิญญา ธิรศิลาเวทย์.(2550) ผลกระทบของกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจต่อธุรกิจที่มีผลต่อการ ดำเนินของธุรกิจส่งออก อัญมณีและเครื่องประดับ พบว่าผู้จัดการฝ่ายการตลาดมีความคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับการมีกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจต่อธุรกิจโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านคุณลักษณะความเป็นหุ้นส่วนเช่น การดำเนินธุรกิจ โดยยึดมั่นในหลักการของความซื่อสัตย์และ จงรักภักดีต่อลูกค้า ด้านพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร เช่น การให้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือแก่ลูกค้าเป็นสิ่งที่

ความสำคัญในการดำเนินธุรกิจระหว่างกัน และด้านเทคนิคการแก้ไขปัญหาขัดแย้งกัน เช่น การมุ่งเน้นที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยยึดหลักการของการใช้เหตุผล

ผู้จัดการฝ่ายการตลาดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีผลการดำเนินงานโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านลูกค้า เช่น กิจกรรมปรับปรุงสินค้าให้มีคุณภาพสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า กับราคา ด้านกระบวนการการผลิตภายใน เช่น กิจกรรมปรับระบบการจัดส่งสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา เช่น กิจกรรมมีความชัดเจนในวิสัยทัศน์และมีการปรับปรุงกลยุทธ์ของกิจการให้ทันสมัย และด้านการเงิน เช่น กิจกรรมมีผลการดำเนินงานที่ดีอย่างสม่ำเสมอ

จากการทดสอบผลกระทบของกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจต่อธุรกิจที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจส่งออก อัญมณีและเครื่องประดับพบว่า กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจต่อธุรกิจ ด้านเทคนิค การแก้ไขปัญหาขัดแย้ง มีความสัมพันธ์และมีผลกระทบเชิงบวกต่อการดำเนินงาน โดยรวมด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงิน และกลยุทธ์ การดำเนินธุรกิจต่อธุรกิจ ด้านคุณลักษณะความเป็นหุ้นส่วน มีความสัมพันธ์และมีผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า

กนกพร ภาชีรัตน์.(2551) การวิเคราะห์การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดนครปฐม ผลการวิเคราะห์สรุปว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่รอดมาได้ในช่วงปีวิกฤติเศรษฐกิจ คือ ปัจจัยด้านการบริหารการเงินด้วยวิธีการรักษาสัดส่วนสภาพคล่อง และพึ่งพาเงินทุนและทรัพยากรของตนเองเป็นหลัก ไม่กู้ยืมเงินเพื่อการลงทุน ซึ่งวิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อทำการวิเคราะห์การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งหมดตามแนวคิดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจและแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยวิธีมาตราส่วนประมาณค่า พบว่า อุตสาหกรรมโดยมีระดับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับสูง และมีการดำเนินธุรกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับพอเพียงปานกลาง เมื่อทำการเปรียบเทียบผลวิเคราะห์การดำเนินธุรกิจแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างอุตสาหกรรม พบว่า บริษัท มาลีสามพราน (มหาชน) จำกัด มีระดับคะแนนการดำเนินธุรกิจตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด โดยมีการดำเนินธุรกิจตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตั้งแต่ในวิกฤติเศรษฐกิจ 2540 ซึ่งในช่วงดังกล่าวมีการดำเนินธุรกิจที่สอดคล้องกับแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง ในระดับพอเพียงมาก

กลยุทธ์การดำเนินธุรกิจเพื่อการเติบโตของอุตสาหกรรมใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การตลาดเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการศึกษาในส่วนนี้ ภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์ และด้านการพัฒนาระบบ

สารสนเทศ เช่น การช่วยประชาสัมพันธ์ทางวิทยุกระจายเสียงในจังหวัดอย่างสม่ำเสมอ มีการส่งเสริมการตลาดที่ต่อเนื่องและกว้างขวางให้ผลิตภัณฑ์ใหม่ ไทยสามารถจำหน่ายได้ราคาดี มีการทำแผนปฏิบัติงาน (action Plan) โดยรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำและต่อเนื่อง มีระบบการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรมเพื่อเผยแพร่รณรงค์ให้คนไทยสวมใส่ผ้าไหม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญของชาติ ซึ่งถือเป็นการเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผ้าไหมได้อีกทางหนึ่ง เพื่อให้ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศได้รับข่าวสารที่ทันสมัยและเกิดการตัดสินใจสั่งซื้อ

ทิศิตตา สูงกิจบุญ (2556) รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจของกิจการร้านอะไหล่รถพ่วงในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม: กรณีศึกษา หจก. ซาติชัยไฮโดรลิก. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) รูปแบบการดำเนินการของธุรกิจจำหน่ายอะไหล่รถพ่วง 2) กลยุทธ์ของธุรกิจจำหน่ายอะไหล่รถพ่วงที่ใช้ในการแข่งขัน 3) แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการดำเนินธุรกิจจำหน่ายอะไหล่รถพ่วง 4) ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านการประกอบการธุรกิจจำหน่ายอะไหล่รถพ่วงผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่มีโครงสร้าง และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็น เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ เสมียน ช่าง พนักงานจัดส่งสินค้า และลูกค้า ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบในการดำเนินกิจการของ หจก. ซาติชัยไฮโดรลิก เป็นรูปแบบธุรกิจครอบครัว มีรูปแบบในการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นระบบ เช่น รูปแบบการจัดร้าน มีการจัดแบ่งและจัดเก็บสินค้าเป็นหมวดหมู่ เพื่อง่ายต่อการค้นหา มีการบริหารสินค้าคงคลัง โดยนำระบบคอมพิวเตอร์มาบันทึกเกี่ยวกับสินค้าคงคลัง ทำให้สามารถบริหารสินค้าคงคลังได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นต้น สำหรับกลยุทธ์ทางการตลาดในการดำเนินธุรกิจจำหน่ายอะไหล่รถพ่วง ที่สร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้คือ 1) มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย มีการให้บริการในการจัดส่งสินค้าที่รวดเร็ว 2) มีราคาให้เลือกตามระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ 3) สถานที่ตั้งของร้านเป็นสถานที่สะดวกซื้อ มีที่จอดรถสะดวกสบาย 4) มีการประชาสัมพันธ์ร้านค้าผ่านทางสื่อออนไลน์ รวมทั้งลดราคาสินค้า 5) บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการบริการ 6) มีกระบวนการสั่งซื้อ ง่าย กระชับ และจัดส่งสินค้าอย่างรวดเร็ว 7) สภาพภายในร้านเป็นระเบียบ สะอาดตา แนวทางการปฏิบัติงานที่ดีคือ สินค้าบางประเภทได้มีการจ้างให้โรงงานเป็นผู้ผลิต เพื่อลดต้นทุนในการจัดซื้อ และยังได้สินค้าที่มีคุณภาพ เนื่องจากใช้วัสดุที่มีคุณภาพในการผลิตสินค้าสร้างความได้เปรียบกว่าคู่แข่ง

ปัญหาและอุปสรรคพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่ซื้อสินค้าเป็นเงินสด โดยมีระยะเวลาในการชำระ 30 วัน แต่ส่วนใหญ่ค้างชำระอีกประมาณ 60- 75 วัน ส่งผลต่อการขาดสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งทางร้านได้แก้ปัญหาโดยเสนอส่วนลดพิเศษในกรณีชำระด้วยเงินสด

ประพันธ์ เล็กสุมา.(2555) รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าปลีกเครื่องเขียนของผู้ประกอบการรายย่อย ในเขตอำเภอเมืองนครปฐม. งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ ศึกษา รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าปลีกเครื่องเขียนของผู้ประกอบการรายย่อย

โดยใช้ห่วงโซ่คุณค่าเป็นต้นแบบในการศึกษาการดำเนินธุรกิจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการจำนวน 7 ราย ในเขตอำเภอเมืองนครปฐม

ผลการวิจัยพบว่า ห่วงโซ่การดำเนินกิจการ กิจกรรมหลักประกอบด้วย ด้านห่วงโซ่ อุปทาน คือ การเลือกซื้อสินค้าผ่าน 2 แหล่ง คือ ร้านขายส่งและตัวแทนจำหน่าย ด้านการจัดการคือ จัดวางสินค้าเป็นหมวดหมู่ มีการทำระบบสินค้าคงคลัง และการแบ่งหน้าที่พนักงานให้ชัดเจน ด้านการจำหน่ายสินค้า เป็นการจำหน่ายสินค้าสู่ผู้บริโภคโดยตรง ทางด้านการตลาด ร้านค้าเน้นความหลากหลายและครบวงจรของสินค้า และใช้กลยุทธ์การตั้งราคาต่ำ ประกอบกับการเลือกทำเลที่ตั้งใกล้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายและการมีการส่งเสริมการขายการลดราคาการแถมสินค้าในด้านกิจกรรมสนับสนุน ประกอบด้วยการวางแผนกำหนดกลยุทธ์ คือ สังเกตพฤติกรรมการซื้อของลูกค้าและเลือกสินค้ามาจำหน่ายให้ตรงกับความต้องการ การบริหารทรัพยากรบุคคล คือ ให้ความรู้เกี่ยวกับพนักงาน และการบริหารจัดการด้านการเงิน คือ การจัดทำบัญชีให้บริการทรัพยากรบุคคล คือ ให้ความรู้เกี่ยวกับตัวสินค้ากับพนักงาน และการบริหารจัดการด้านการเงิน คือ มีการจัดทำบัญชีให้ชัดเจน ปัญหาและอุปสรรค คือ ปัญหาผู้ประกอบการ สินค้า และผู้บริโภคที่มาซื้อสินค้า จะถูกแก่การส่งเสริมการขายและการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการให้ดีขึ้น

อนันตญา กลิ่นสังข์.(2557) รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าส่งของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกลยุทธ์ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจค้าส่งของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบปรากฏการณ์วิทยา เลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจงเป็นผู้ ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ในจังหวัดเพชรบุรี งานวิจัยครั้งนี้ใช้การศึกษาแบบจำลอง ห่วงโซ่คุณค่าเป็นต้นแบบในการวิเคราะห์ดำเนินธุรกิจค้าส่งของผู้ประกอบการในจังหวัดเพชรบุรี โดยเริ่มจากการวิเคราะห์กิจกรรมหลักพร้อมทั้งวิเคราะห์กิจกรรมสนับสนุนควบคู่กันไป

ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมหลักประกอบด้วย การจัดซื้อสินค้าเข้ามาจัดจำหน่าย โดยเลือกซื้อสินค้าจากตัวแทนของบริษัท โดยตรงและเลือกซื้อจากตัวแทนจำหน่ายรายอื่น ๆ ด้านการบริหารจัดการ การบริหารงานเป็นครอบครัว การจัดวางสินค้ามีความเป็นระเบียบแยกประเภท หมวดหมู่ จัดเก็บสินค้า โดยแยกตามอายุการใช้งาน ด้านการขนส่ง ใช้การ กระจายสินค้าไปยังผู้บริโภคโดยผ่านผู้ค้าปลีกและลูกค้า และใช้พาหนะส่วนตัวในการขนส่งสินค้า ด้านการตลาดและการขาย เลือกสินค้าที่มีคุณภาพและ หลากหลาย ตั้งให้ต่ำกว่าคู่แข่งและลดราคาสินค้าเพื่อให้จำหน่ายเร็วขึ้น การส่งเสริมการตลาดโดยการโฆษณาและการจัดโปรโมชั่น ด้านการบริการเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ และกิจกรรมสนับสนุนประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จัดสรรเงินทุนธุรกิจ จากธนาคารและเงินทุนส่วนตัว และดำเนินธุรกิจอย่างถูกกฎหมายด้านการพัฒนาเทคโนโลยี ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แฟลชและเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตในการบริหาร

ทรัพยากรมนุษย์ อบรมความรู้ในการทำงานให้แก่พนักงาน จัดทำประกันสังคมและให้รางวัลในโอกาสพิเศษ ในส่วนของปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พบว่า มีปัญหาทรัพยากรมนุษย์ ปัญหาคู่แข่งทางธุรกิจปัญหาพื้นฐานที่ร้านค้าส่ง ปัญหาความต้องการของลูกค้าและปัญหาการโกง ผู้ประกอบการมีแนวทางปัญหาโดยใช้การหมุนเวียนงาน การสร้างความแตกต่าง จัดโปรโมชั่น ส่งเสริมการขายและการจัดหาสินค้าทดแทน

สุนิสา เมฆฉาย.(2555) รูปแบบกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจบ่อทราย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจบ่อทราย ของผู้ประกอบการรายย่อย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology study) ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ประกอบการบ่อทรายที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จำนวน 3 ราย ใช้วิธีเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลวิจัยพบว่ารูปแบบในการดำเนินธุรกิจบ่อทรายนั้น จะเป็นลักษณะธุรกิจที่ดำเนินการในการรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด มีการบริหารงานโดยสมาชิกในครอบครัวและเครือญาติ เนื่องจากธุรกิจดังกล่าวนี้ เป็นธุรกิจของครอบครัว ที่มีการสืบทอดกิจการต่อกันมา อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการในธุรกิจนี้ก็มีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการวางแผนกลยุทธ์ในด้านการบริหาร การเงิน ทรัพยากรบุคคล การตลาด เครื่องมือ เครื่องจักร เป็นต้น จึงเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการควรนำมาประยุกต์ในการประกอบธุรกิจ ปัญหาและอุปสรรคที่พบได้มากที่สุด ก็คือเรื่องการแข่งขันทางด้านราคาขายทราย ทำให้ผู้ประกอบการต้องลดต้นทุนในส่วนของการผลิต เพื่อที่จะสามารถต่อสู้กับคู่แข่งรายอื่นๆ อีกทั้งยังต้องปรับระดับราคาให้ธุรกิจดำเนินไปในทิศทางที่ดี นอกจากนี้จะต้องพิจารณาและคำนึงถึงปัญหาในด้านเศรษฐกิจ คู่แข่ง สังคม บุคลากร และสภาพภูมิอากาศ

วรณัฐ ธนรักษ์. (2550) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร และจำแนกตามปัจจัยผู้ประกอบการเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ประกอบการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เลือกการกลุ่มตัวอย่างเฉพาะ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ราย ในวันที่ 1-10 กุมภาพันธ์ 2550 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และ LSD ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบกิจการ ประเภทการผลิต รูปแบบของการดำเนินธุรกิจเป็นบริษัทจำกัด ระยะเวลาการดำเนินงานกิจการตั้งแต่ 1-10 ปี ด้วยเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 1-20 ล้านบาท เป็นลักษณะธุรกิจครอบครัว จำนวนบุคลากร 30-50 คน รายได้ต่อปี 10 ล้านบาทขึ้นไป สำหรับระดับความสำคัญที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของกลุ่ม

ตัวอย่าง โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับด้านการเงิน มากเป็นอันดับแรก และรองลงมาด้านการตลาด ส่วนด้านบัญชี ด้านการจัดการ ด้านการผลิต ให้ความสำคัญปานกลาง ผลการทดสอบ สมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ เงินทุนจดทะเบียน ที่แตกต่างกัน จะให้ระดับความสำคัญต่อการบริหารงาน ในด้านการผลิต ในด้านบัญชี แตกต่างกันในด้านการผลิต ด้านการจัดการ ที่แตกต่างกันกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อปี ที่แตกต่างกัน จะให้ระดับความสำคัญต่อการบริหารงาน ในด้านการตลาด ด้านการเงิน แตกต่างกันในส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ประเภทกิจการ รูปแบบของการดำเนินงาน ลักษณะธุรกิจ จำนวนบุคลากร ที่แตกต่างกัน จะให้ระดับความสำคัญต่อการบริหาร ในทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กาญจนา โปธิ (2555) การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อมในกิจการประเภทเซรามิกของจังหวัดเชียงใหม่ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างการผลิต การตลาด การเงิน และการบริหารทรัพยากรบุคคลตลอดจนเพื่อประเมินศักยภาพของอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดเชียงใหม่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยกิจการในอุตสาหกรรมขนาดกลาง 10 แห่ง และอุตสาหกรรมขนาดเล็ก 25 แห่ง วิธีการศึกษาใช้การสัมภาษณ์เจ้าของกิจการในช่วงเดือน มีนาคม และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวัดระดับแบบลิเคทสเกล

จากการศึกษา อุตสาหกรรมขนาดกลางของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเป็นกิจการที่มีขนาดการใช้แรงงานเฉลี่ย 51-75 คน ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจการผลิตสินค้าเซรามิกประเภท กระเบื้องปูพื้นบุผนัง โม่เสด ของชำร่วย ทางด้านการเงินพบว่าเป็นกิจการที่มีอัตราส่วนทางการเงินหมุนเวียนเท่ากับ 1.83 และอัตราสินทรัพย์คล่องตัวเท่ากับ 1.34 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเซรามิกขนาดกลางมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี ทางด้านการตลาดพบว่า สินค้าส่วนใหญ่ผลิตตามคำสั่งซื้อ มีตลาดที่แน่นอนสำหรับการส่งสินค้า ซึ่งสินค้าจะส่งขายทั้งในและต่างประเทศ ด้านการผลิตพบว่าอุตสาหกรรมขนาดกลางจะผลิตตามความต้องการของลูกค้า สามารถผลิตสินค้าได้ตลอดทั้งปี ด้านการจัดองค์กรและบุคลากร ธุรกิจเซรามิกขนาดกลางจะมีการจ่ายค่าตอบแทน ค่าล่วงเวลาตามตำแหน่งหน้าที่ และมีการจัดทำประกันสังคมให้กับพนักงานทุกคน

ทางด้านอุตสาหกรรมขนาดเล็กพบว่า เป็นกิจการที่มีขนาดกลางใช้แรงงานเฉลี่ย 1-25 คน ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจการผลิตสินค้าเซรามิกประเภท กระเบื้องปูพื้นบุผนัง โม่เสด ผลิตของชำร่วย ทางด้านการเงินพบว่าเป็นกิจการที่มีอัตราส่วนทางการเงินหมุนเวียนเท่ากับ 0.84 และอัตราสินทรัพย์คล่องตัวเท่ากับ 0.73 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเซรามิกขนาดเล็กสภาพคล่องทางการเงินที่ดี ทางด้านการตลาดพบว่า สินค้าส่วนใหญ่ผลิตตามคำสั่ง ไม่มีมีตลาดแน่นอนสำหรับการส่งสินค้า ด้านการผลิตพบว่า อุตสาหกรรมขนาดเล็กจะผลิตตามความถนัด ปริมาณการผลิตอย่างไม่ต่อเนื่อง

ด้านการจัดการองค์กรและบุคลากร อุตสาหกรรมเซรามิกขนาดเล็กจะมีการจ่ายค่าตอบแทนตามอายุการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจพบว่า ทางด้านการเงินอุตสาหกรรมขนาดกลางมีเงินทุนหมุนเวียนสูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ทางด้านการตลาดพบว่าอุตสาหกรรมขนาดกลางมีตลาดในการส่งสินค้าที่แน่นอนมากกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ทางด้านการผลิตพบว่า อุตสาหกรรมขนาดกลางมีการผลิตตามความถนัดและตามที่ถูกคำสั่งต้องการมีการผลิตตลอดทั้งปีซึ่งอุตสาหกรรมขนาดเล็กนั้นไม่สามารถผลิตสินค้าได้ตลอดทั้งปี ทางด้านการจัดการองค์กรและบุคลากรพบว่าอุตสาหกรรมขนาดกลางมีการบริหารบุคลากรในธุรกิจได้ดีมากกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก

งานวิจัยต่างประเทศ

Walker and Brown (2004) ศึกษาว่าอะไรเป็นปัจจัยความสำเร็จที่มีความสำคัญต่อเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก Walker and Brown กล่าวว่าเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กจำนวนมากมีแรงจูงใจในการเริ่มดำเนินธุรกิจจากพื้นฐานของวิถีชีวิต (Lifestyle) หรือปัจจัยด้านบุคคล ซึ่งความสำเร็จของธุรกิจอาจสามารถวัดได้ทั้งปัจจัยทางการเงินและไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการวัดความสำเร็จ โดยสำรวจตัวอย่างที่เป็นเจ้าของหรือผู้จัดการธุรกิจขนาดเล็กจำนวน 290 ราย ในเขตตะวันตกของประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการเงิน และรูปแบบการทำงานซึ่งไม่ใช่ปัจจัยทางการเงินเป็นปัจจัยที่เจ้าของหรือผู้จัดการใช้วัดความสำเร็จของธุรกิจ โดยมีปัจจัยที่ให้ความสำคัญคือ ความพึงพอใจ ความสำเร็จ ความภาคภูมิใจในงาน และความยืดหยุ่นในวิถีชีวิตมีความสำคัญต่อความสำเร็จมากกว่าความมั่งคั่งของธุรกิจ ขณะที่ปัจจัยด้านบุคคล เช่น อายุ และปัจจัยด้านลักษณะของธุรกิจมีผลต่อความสำเร็จของเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาเรื่องปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จังหวัดปทุมธานี มีวิธีดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนในรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ได้แก่ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ(SMEs)ในจังหวัดปทุมธานี มีทั้งหมด 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปทุม อำเภอคลองหลวง อำเภอธัญบุรี อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอลำลูกกา อำเภอสสามโคก อำเภอหนองเสือ มีผู้ประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 700 ราย ที่มา เว็บไซต์ www.sme.go.th สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว. ซึ่งงานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่าง(Sample)ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ(SMEs)จำนวน 250 ราย โดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรทาโร ยามาเน (Taro Yamane)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จังหวัดปทุมธานี มีขั้นตอนการศึกษาจำนวน 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. สร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นผู้ประกอบการ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้
 - ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล
 - ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ
 - ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการ
 - ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

2. เก็บและรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จังหวัดปทุมธานี
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเพื่อหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย T-test , F-test
4. สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จังหวัดปทุมธานี จำนวน 250 ราย โดยใช้แบบสอบถาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือวารสาร สิ่งพิมพ์ และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนี้เป็นการวิเคราะห์และรายงานผลการศึกษาดังด้วยวิธีเชิงพรรณนา (Descriptive Approach) โดยนำข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามจำนวน 250 ชุดมารวบรวมตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละด้านด้วยสถิติขั้นพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลจากแบบสอบถามที่เป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ ซึ่งจะทำการวิเคราะห์ในส่วนที่ 1- ส่วนที่ 4 ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะคำถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลทำการวิเคราะห์จากแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์ค่าความถี่ (Frequency Distribution) และร้อยละ (Percentage) ในการแสดงผล

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานประกอบการ โดยลักษณะคำถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลทำการวิเคราะห์จากแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์ค่าความถี่ (Frequency Distribution) และร้อยละ (Percentage) ในการแสดงผล

ส่วนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินธุรกิจ (SMEs)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในดำเนินธุรกิจในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้มาตราส่วนวัดแบบ Likert Scale ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ความหมาย		คะแนน
มากที่สุด	ได้	5
ระดับมาก	ได้	4
ระดับปานกลาง	ได้	3
ระดับน้อย	ได้	2
น้อยที่สุด	ได้	1

สำหรับการแปรผล ได้กำหนดเกณฑ์การแปรผลโดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย และได้แบ่งระดับค่าเฉลี่ยออกเป็นลำดับดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. คำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่เป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach
3. ใช้สถิติทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ด้วยค่า t - test แบบ independent
4. ค่าสถิติ F-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม กับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบจำแนกเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ได้แก่ ผู้จัดการ รองผู้จัดการ และผู้มีอำนาจรับผิดชอบขององค์การธุรกิจ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 250 ราย ด้วยตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัยและสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย จะนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลผล ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ต่อไปนี้แทนความหมายต่างๆ ในตาราง ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนประชากร
n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
P-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้กรณีข้อมูลมีการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้กรณีข้อมูลมีการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
SS.	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS.	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df.	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในหัวข้อเรื่องปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ(SMEs)ในจังหวัดปทุมธานี ในครั้งนี้ได้ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามสอบถามผู้บริหาร ผู้จัดการ รองผู้จัดการ และผู้มีอำนาจรับผิดชอบขององค์การธุรกิจ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 250 ราย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล นำผลการวิจัยและแปลความหมายตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ระดับการศึกษา อายุของกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ ประเภทของธุรกิจ ลักษณะการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยี และด้านการเงิน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การศึกษางานวิจัยเรื่องนี้ก็เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินงานธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ(SMEs)ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs) ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs)ด้านการจัดการแตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs)ด้านการตลาดแตกต่างกัน
3. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs) ด้านเทคโนโลยีแตกต่างกัน
4. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs) ด้านการเงินแตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ(SMEs)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) โดยศึกษาเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการรับผิดชอบ ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ จำนวนชั่วโมงการทำงาน อายุของกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินทุนของกิจการ ประเภทของธุรกิจ ลักษณะการดำเนินงาน ผลการศึกษาแสดงได้ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	178	71.20
หญิง	72	28.80
รวม	250	100.0

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายมากที่สุด มีจำนวน 178 ร้อยละ 71.20 และรองลงมาเพศหญิง มีจำนวน 72 ร้อยละ 28.80

ตาราง 4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	49	19.60
31 – 40 ปี	78	31.20
41 – 50 ปี	96	38.40
50 ปี ขึ้นไป	27	10.80
รวม	250	100.0

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.40 รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.20 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.60 และมีอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.38 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	73	29.20
ปริญญาตรี	120	48.00
สูงกว่าปริญญาตรี	57	22.80
รวม	250	100.0

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด มีจำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมาคือมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.20 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.80

ตาราง 6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามผู้รับผิดชอบงานของธุรกิจ

ผู้รับผิดชอบงานขององค์กรธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
รองผู้จัดการ	103	41.20
ผู้จัดการทั่วไป	77	30.80
กรรมการผู้จัดการ	65	26.00
ประธาน	5	2.00
รวม	250	100

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งของผู้รับผิดชอบงานขององค์กรธุรกิจ มากที่สุดคือ ตำแหน่งรองผู้จัดการ มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.20 รองลงมาคือ ตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป มีจำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.80 ตำแหน่งกรรมการผู้จัดการมีจำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.00 และตำแหน่งประธาน มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตาราง 7 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ

ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพฯ	175	70.00
ต่างจังหวัด	75	30.00
รวม	250	100.0

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิม กรุงเทพฯ มากที่สุด มีจำนวน 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือ ต่างจังหวัด มีจำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ

จำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
30-40 ชั่วโมง/สัปดาห์	45	18.00
41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์	84	33.60
51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์	71	28.40
61-70 ชั่วโมง/สัปดาห์	30	12.00
71-80 ชั่วโมง/สัปดาห์	20	8.00
รวม	250	100

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนชั่วโมงการทำงาน 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมา 51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.40 30-40 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.00 61-70 ปี ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 และ 71-80 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามอายุของกิจการ

อายุของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
1-5 ปี	84	33.60
6-10 ปี	97	38.80
11-15 ปี	50	20.00
15 ปีขึ้นไป	19	7.60
รวม	250	100.0

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุของกิจการ ระหว่าง 6-10 ปี มากที่สุด มีจำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.80 รองลงมามีอายุของกิจการ 1-5 ปี มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.60 อายุของกิจการ 11-15 ปี มีจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีอายุของกิจการ 15ปีขึ้นไป มีจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.60 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามจำนวนพนักงานในกิจการ

จำนวนพนักงานในกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
1-30 คน	96	38.40
31-60 คน	110	44.00
61-90 คน	42	16.80
91-120 คน	2	8.00
รวม	250	100.0

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในกิจการ 31-60 มีจำนวน 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมา 1-30 คน มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.40 61-90 คน มีจำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.80 และ 91-120 คน มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเงินทุนของกิจการ

เงินทุนของกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500,000 บาท	59	23.60
500,001-1,000,000 บาท	55	22.00
1,000,001 – 5,000,000 บาท	60	24.00
5,000,001-10,000,000 บาท	67	26.80
10,000,001 บาทขึ้นไป	9	3.60
รวม	250	100

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเงินทุนของกิจการส่วนใหญ่ 5,000,001-10,000,000 มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.80 รองลงมา 1,000,000-5,000,000 มีจำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.00 ต่ำกว่า 500,000 บาท จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.60 500,001-1,000,000 จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีเงินทุนของกิจการ 10,000,001 ขึ้นไป มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
การบริโภค	69	27.60
การบริการ	157	62.80
การอุตสาหกรรมการผลิต	24	9.60
รวม	250	100

จากตาราง 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทธุรกิจ มากที่สุด ธุรกิจการบริการ มีจำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.80 รองลงมาคือ ธุรกิจการบริโภค มีจำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.60 และธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.60 ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน

ลักษณะการดำเนินงาน	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของคนเดียว	121	48.40
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	68	27.20
บริษัทจำกัด	52	20.80
บริษัทจำกัด (มหาชน)	9	3.60
รวม	250	100

จากตาราง 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน มากที่สุด กิจการเจ้าของคนเดียว มีจำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.40 รองลงมา ห้างหุ้นส่วนจำกัด มีจำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.20 บริษัทจำกัด มีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.80 และบริษัทจำกัด (มหาชน) มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs) โดยภาพรวม

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ด้านการจัดการ	3.70	0.86	มาก
2. ด้านการตลาด	3.65	0.84	มาก
3. ด้านเทคโนโลยี	3.60	0.83	มาก
4. ด้านการเงิน	3.54	0.75	มาก
โดยภาพรวม	3.63	0.74	มาก

จากตาราง 14 พบว่าปัจจัยในการดำเนินธุรกิจด้านการจัดการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.74) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.86) รองลงมาคือด้านการตลาด มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.84) และด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านการเงิน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ(SMEs) ด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	\bar{X}	SD	แปลผล
1.ธุรกิจมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนทุกกระบวนการ	3.96	0.63	มาก
2. ธุรกิจมีการจัดสายงานในการทำงานที่เป็นเอกภาพและง่ายต่อการกำกับดูแลพนักงาน	3.68	0.87	มาก
3. สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงที่และมีประสิทธิภาพ	3.55	0.74	มาก
4.สามารถกำกับดูแลควบคุมการดำเนินงานในทุกกระบวนการอย่างใกล้ชิด	3.69	0.90	มาก
5.มีวิสัยทัศน์และมองเห็นโอกาสในความสำเร็จของธุรกิจ	3.62	0.82	มาก
รวม	3.70	0.86	มาก

จากตาราง 15 พบว่าปัจจัยในการดำเนินธุรกิจด้านการจัดการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.86) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนทุกกระบวนการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ สามารถกำกับดูแลควบคุมการดำเนินงานในทุกกระบวนการอย่างใกล้ชิด มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.90) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงที่และมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.74)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการตลาด

ด้านการตลาด	\bar{X}	SD	แปลผล
1. สินค้าใหม่และมีคุณภาพตรงความต้องการของลูกค้า	3.79	0.81	มาก
2. สินค้ามีราคาเหมาะสมกับคุณภาพ	3.86	0.75	มาก
3. มีสถานที่จัดจำหน่ายที่สะดวกสำหรับลูกค้า	3.56	0.84	มาก
4. มีส่วนลด สำหรับสมาชิก หรือโปรโมชั่นให้กับลูกค้า	3.55	0.74	มาก
5. มีการจัดช่วงเวลาของลูกค้าสามารถซื้อสินค้าราคาพิเศษได้ในแต่ละวัน	3.50	0.71	มาก
รวม	3.65	0.84	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการตลาดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.84) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สินค้ามีราคาเหมาะสมกับคุณภาพ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ สินค้าใหม่และคุณภาพตรงความต้องการลูกค้า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.81) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการจัดช่วงเวลาของลูกค้าสามารถซื้อสินค้าราคาพิเศษได้ในแต่ละวัน มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.71)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านเทคโนโลยี

ด้านเทคโนโลยี	\bar{X}	SD	แปลผล
1. มีการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพ สำหรับกระบวนการผลิต	3.73	0.84	มาก
2. คุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิต ทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ	3.70	0.77	มาก
3. สินค้าได้รับรองความปลอดภัยจากหน่วย งานของรัฐที่เกี่ยวข้อง	3.50	0.69	มาก
4. ธุรกิจของท่านมีกระบวนการดำเนินงานที่ เป็นขั้นตอนในการดูแลและตรวจสอบ	3.52	0.70	มาก
5. เมื่อมีปัญหาในกระบวนการผลิต สามารถแก้ไข ดำเนินงานต่อได้รวดเร็ว	3.53	0.74	มาก
รวม	3.60	0.83	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.83) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสำหรับกระบวนการผลิต มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ คุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.77) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สินค้าได้รับรองความปลอดภัยจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.69)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	\bar{X}	SD	แปลผล
1. มีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ	3.59	0.74	มาก
2. มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบ และสามารถตรวจสอบได้	3.55	0.65	มาก
3. มีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	3.52	0.81	มาก
4. สามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ	3.50	0.85	มาก
5. แก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.53	0.72	มาก
รวม	3.54	0.75	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.65) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.85)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ t-Test และ One-Way Analysis of Variance (One – Way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญ (Significance) ที่ระดับค่า $p > 0.05$ หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) สามารถกำหนดสมมติฐานทางสถิติ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานีที่แตกต่างกัน

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	เพศ	\bar{X}	S.D.	df	t	P-value
ด้านการจัดการ	ชาย	3.623	0.523	249	0.67	.321
	หญิง	3.544	0.134			
ด้านการตลาด	ชาย	2.611	0.523	249	176	.587
	หญิง	1.544	0.132			
ด้านเทคโนโลยี	ชาย	3.608	0.523	249	.987	.342
	หญิง	3.544	0.158			
ด้านการเงิน	ชาย	2.569	0.523	249	.761	.901
	หญิง	1.544	0.156			
โดยภาพรวม	ชาย	3.621	0.311	249	.959	.386
	หญิง	3.640	0.295			

จากตาราง 19 พบว่า เพศที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

ตาราง 20. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามอายุ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.0231	3	1.088	2.67*	0.02
	ภายในกลุ่ม	22.544	246	0.102		
	รวม	25.567	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	4.0611	3	1.133	3.10*	0.03
	ภายในกลุ่ม	26.544	246	0.296		
	รวม	30.605	250			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	2.0608	3	0.534	2.69	1.32
	ภายในกลุ่ม	29.533	246	0.158		
	รวม	31.593	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.0569	3	1.513	2.78*	0.01
	ภายในกลุ่ม	29.501	246	0.156		
	รวม	32.557	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.0201	3	1.811	3.78*	0.02
	ภายในกลุ่ม	30.980	246	0.103		
	รวม	36.000	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 อายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ด้าน เทคโนโลยี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ ด้านการจัดการ ด้านการตลาด และด้านการเงิน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 19 อายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธี LSD ดังแสดงตาราง 21

ตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) การจัดการ จำแนกตามอายุ

จำแนกตาม อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
	Mean	3.8521	3.6019	3.4115	3.6210
ต่ำกว่า 30 ปี	3.8521	-	0.2502** (0.010)	0.1904 (0.101)	0.2095 (0.701)
31-40 ปี	3.6019	-	-	0.1904 (0.275)	-0.0191** (0.002)
41-50 ปี	3.4115	-	-	-	-0.2095* (0.047)
51 ปีขึ้นไป	3.6210	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการจัดการ พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการจัดการ ที่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ สูงกว่าอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 31-40 ปี มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดสูงกว่า อายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 41-50 ปี มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดต่ำกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการตลาด จำแนกตามอายุ

จำแนกตาม อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
	Mean	3.8821	3.6619	3.5115	3.6178
ต่ำกว่า 30 ปี	3.8821	-	0.2159** (0.010)	0.3706 (0.180)	0.2643 (0.508)
31-40 ปี	3.6619	-	-	0.1504 (0.270)	0.0441** (0.004)
41-50 ปี	3.5115	-	-	-	-0.1063* (0.045)
51 ปีขึ้นไป	3.6178	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการตลาด พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการตลาด ที่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด สูงกว่าอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 31-40 ปี มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด สูงกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 41-50 มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด ต่ำกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการเงิน จำแนกตามอายุ

จำแนกตาม อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
	Mean	3.8821	3.6619	3.5115	3.6178
ต่ำกว่า 30 ปี	3.8821	-	0.2202** (0.010)	0.1504 (0.100)	-0.1063 (0.908)
31-40 ปี	3.6619	-	-	0.1504 (0.250)	0.0441** (0.004)
41-50 ปี	3.5115	-	-	-	-0.1063* (0.045)
51 ปีขึ้นไป	3.6178	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ด้านการเงิน พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการเงิน ที่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 31-40 ปี มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 41-50 มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน ต่ำกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบแบบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ใน
จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value.
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	2.0623	2	1.421	2.67	0.403
	ภายในกลุ่ม	29.544	247	0.138		
	รวม	31.606	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.0921	2	1.534	1.100	0.145
	ภายในกลุ่ม	29.500	247	0.145		
	รวม	32.592	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.0608	2	1.211	5.690**	0.001
	ภายในกลุ่ม	28.533	247	0.120		
	รวม	31.593	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.0569	2	1.273	7.740**	0.000
	ภายในกลุ่ม	30.501	247	0.138		
	รวม	33.557	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	11.272	2	1.105	5.630**	0.002
	ภายในกลุ่ม	33.612	247	0.168		
	รวม	44.884	249			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 24 ระดับการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการเงิน และด้านเทคโนโลยี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีการของ LSD ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ใน
จังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามระดับการศึกษา

จำแนกตามระดับ การศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญา ตรี
	Mean	3.3213	3.1798	3.3101
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.3123	-	0.1325** (0.000)	-0.1303 (0.210)
ปริญญาตรี	3.1798	-	-	-0.1303 (0.078)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.3101	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่าง ระดับการศึกษา ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของ
ผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี พบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่า
ปริญญาตรี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้าน
เทคโนโลยี สูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา

จำแนกตามระดับการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
	Mean	3.2112	3.1600	3.3220
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.2112	-	0.0512** (0.000)	-0.1620 (0.223)
ปริญญาตรี	3.1600	-	-	-0.0162 (0.086)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.3220	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างระดับการศึกษา ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน พบว่า ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.0632	3	0.422	2.670	0.179
	ภายในกลุ่ม	29.134	246	0.267		
	รวม	32.197	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.0321	3	0.623	3.100	0.025
	ภายในกลุ่ม	26.512	246	0.108		
	รวม	29.544	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.0656	3	0.603	2.690	0.164
	ภายในกลุ่ม	29.519	246	0.108		
	รวม	32.584	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2.0109	3	1.422	2.780	0.025
	ภายในกลุ่ม	30.001	246	0.152		
	รวม	32.001	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	11.171	3	1.754	2.441**	0.001
	ภายในกลุ่ม	30.332	246	0.106		
	รวม	41.503	249			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 27 ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หรือผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบไม่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

ตาราง 28 การเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.0611	1	0.531	2.67	2.230
	ภายในกลุ่ม	19.135	248	0.250		
	รวม	22.196	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	2.0321	1	0.423	3.10	2.110
	ภายในกลุ่ม	28.501	248	0.128		
	รวม	30.533	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.0435	1	0.423	2.69	2.061
	ภายในกลุ่ม	29.511	248	0.158		
	รวม	32.554	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2.3430	1	0.843	1.57	1.521
	ภายในกลุ่ม	30.932	248	0.211		
	รวม	33.275	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.0758	1	0.523	2.78	1.363
	ภายในกลุ่ม	30.021	248	0.138		
	รวม	33.096	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 28 พบว่า ภูมิลำเนาเดิมเนาของผู้ประกอบการ ที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ ไม่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.0623	4	1.515	2.670**	.0001
	ภายในกลุ่ม	29.134	245	0.118		
	รวม	32.196	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.0621	4	0.423	3.100	2.010
	ภายในกลุ่ม	28.508	245	0.121		
	รวม	31.570	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	4.0656	4	0.543	2.690	1.071
	ภายในกลุ่ม	29.503	245	0.146		
	รวม	33.568	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.0111	4	1.409	2.780**	.0001
	ภายในกลุ่ม	28.021	245	0.123		
	รวม	31.032	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	13.201	4	1.506	4.521**	0.000
	ภายในกลุ่ม	38.211	245	0.112		
	รวม	51.412	249			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 ชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการจัดการและด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีการของ LSD ดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน

จำแนกตาม ชั่วโมงทำงาน	\bar{X}	30-40	41-50	51-60	61-70
	Mean	3.1211	3.6123	3.3543	3.4367
30-40	3.1211		0.4912** (0.000)	0.2580* (0.012)	-0.0824 (0.031)
41-50	3.6123	-	-	0.0258* (0.013)	0.1756 (0.000)
51-60	3.3543	-	-	-	-0.0824* (0.027)
61-70	3.4367	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ พบว่า ชั่วโมงการทำงาน 30-40 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าชั่วโมงการทำงาน 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และต่ำกว่าชั่วโมงการทำงาน 41-50 ชม/สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 41-50 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า ชั่วโมงการทำงาน 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 51-60 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า ชั่วโมงการทำงาน 61-70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตาราง 31. การทดสอบความแตกต่าง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ใน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน

จำแนกตาม ชั่วโมงทำงาน	\bar{X}	30-40	41-50	51-60	61-70
	Mean	3.8211	3.6756	3.5132	3.6171
30-40	3.8211	-	0.1455* (0.014)	0.1624* (0.012)	0.1048 (0.031)
41-50	3.6756	-	-	0.1624** (0.008)	0.0585 (0.000)
51-60	3.5123	-	-	-	-0.1048* (0.027)
61-70	3.6171	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 31 การทดสอบความแตกต่าง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน พบว่า ชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ 30-40 มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ต่ำกว่าชั่วโมงการทำงาน 41-50 และ 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 41-50 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการเงิน สูงกว่า ชั่วโมงการทำงาน 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 51-60 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการเงินต่ำกว่า ชั่วโมงการทำงาน 61-70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามอายุของกิจการ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.0623	3	0.423	2.67**	0.002
	ภายในกลุ่ม	20.111	246	0.100		
	รวม	23.173	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	2.0321	3	0.323	3.10	0.045
	ภายในกลุ่ม	25.211	246	0.108		
	รวม	27.243	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.0656	3	0.523	2.69	0.031
	ภายในกลุ่ม	21.503	246	0.158		
	รวม	24.568	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.0100	3	0.623	2.78	0.179
	ภายในกลุ่ม	26.021	246	0.168		
	รวม	29.031	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.8694	3	0.643	3.76**	0.001
	ภายในกลุ่ม	33.321	246	0.203		
	รวม	39.190	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 32 โดยภาพรวมและด้านการจัดการ มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีการของ LSD ดังแสดงในตาราง 33

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ใน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามอายุของกิจการ

จำแนกอายุ ของกิจการ	\bar{X}	1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	15 ปีขึ้นไป
	Mean	3.8112	3.5001	3.4011	3.1435
1-5 ปี	3.8112	-	0.3111** (0.000)	0.4101** (0.012)	0.6677** (0.031)
6-10 ปี	3.5354	-	-	0.1343** (0.013)	0.3919** (0.000)
11-15 ปี	3.4011	-	-	-	0.2576* (0.027)
15 ปีขึ้นไป	3.1435	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามอายุของกิจการ พบว่า อายุของกิจการ 1-5 ปี มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าอายุของกิจการ 6-10 ปี 11-15 ปี 15ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ผู้ตอบแบบสอบถามอายุของกิจการ 6-10 ปี มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ สูงกว่า อายุของกิจการ 11-15ปี และอายุของกิจการ 15 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ผู้ตอบแบบสอบถามอายุของกิจการ 11-15 ปี มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า อายุของกิจการ 15ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ตาราง 34 การเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามจำนวนพนักงานในกิจการ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value.
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.0600	3	1.623	2.67**	0.02
	ภายในกลุ่ม	22.111	246	0.108		
	รวม	25.171	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.8321	3	0.423	3.10	0.23
	ภายในกลุ่ม	27.211	246	0.120		
	รวม	31.043	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.1656	3	0.423	2.69	0.21
	ภายในกลุ่ม	28.503	246	0.123		
	รวม	31.668	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2.8326	3	0.553	2.81**	.000
	ภายในกลุ่ม	28.435	246	0.158		
	รวม	31.267	249			
ภาพโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.9321	3	0.583	2.78**	.000
	ภายในกลุ่ม	30.018	246	0.101		
	รวม	34.950	249			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 จำนวนพนักงานในกิจการที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการเงิน และด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD ดังแสดงในตาราง 35

ตาราง 35 การทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามจำนวนพนักงานของกิจการ

จำนวนพนักงาน	\bar{X}	1-30	31-60	61-90	91-120
	Mean	3.2311	3.7632	3.5654	3.6411
1-30	3.2311	-	0.5321** (0.000)	0.3343** (0.012)	-0.0041** (0.031)
31-60	3.7632	-	-	0.1978** (0.000)	0.1221* (0.042)
61-90	3.5654	-	-	-	-0.0757* (0.027)
91-120	3.6411	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 35 การทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามจำนวนพนักงานของกิจการ พบว่า จำนวนพนักงาน 1-30 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน, 61-90 คน, 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่สูงกว่าจำนวนพนักงาน 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 91-120 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 36 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามจำนวนพนักงานของกิจการ

จำนวน พนักงาน	\bar{X}	1-30	31-60	61-90	91-120
	Mean	3.6321	3.6061	3.5630	3.6141
1-30	3.6321	-	0.0260** (0.000)	0.0691** (0.010)	0.0018** (0.012)
31-60	3.6061	-	-	0.0431** (0.000)	-0.0008* (0.042)
61-90	3.5630	-	-	-	0.0511* (0.030)
91-120	3.6141	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 36 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามจำนวนพนักงานของกิจการ พบว่า จำนวนพนักงาน 1-30 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าจำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน, 61-90 คน, 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการเงิน สูงกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่าจำนวนพนักงาน 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการเงิน ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 91-120 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเงินทุนของกิจการ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value.
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.0310	3	0.623	2.67**	0.02
	ภายในกลุ่ม	27.110	246	0.168		
	รวม	30.141	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.0121	3	0.423	3.10	0.54
	ภายในกลุ่ม	31.211	246	0.108		
	รวม	34.223	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.0543	3	0.476	2.69	0.32
	ภายในกลุ่ม	29.503	246	0.103		
	รวม	32.557	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.0698	3	0.423	2.45	0.31
	ภายในกลุ่ม	29.021	246	0.124		
	รวม	32.090	249			
ภาพโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.5321	3	0.511	2.78**	000
	ภายในกลุ่ม	30.342	246	0.108		
	รวม	34.874	249			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 เงินทุนของกิจการต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีการของ LSD ดังแสดงในตาราง 38

ตาราง 38 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามเงินทุนของกิจการ

จำนวนเงินทุน ของกิจการ	\bar{X}	ต่ำกว่า 500,000	500,001- 1,000,000	1,000,001- 5,000,000	5,000,001- 10,000,000
	Mean	3.8201	3.6751	3.5123	3.6170
ต่ำกว่า 500,000	3.8201	-	0.145** (0.000)	0.3078** (0.012)	0.2031** (0.031)
500,000- 1,000,000	3.6751	-	-	0.1628** (0.001)	0.0581** (0.003)
1,000,001- 5,000,000	3.5123	-	-	-	0.1047* (0.027)
5,000,001- 10,000,000	3.6170	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 38 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามเงินทุนของกิจการ พบว่า เงินทุนของกิจการต่ำกว่า 500,000 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าเงินทุนของกิจการ 500,001-1,000,000 , 1,000,000-5,000,000 , 5,000,001-10,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามเงินทุนของกิจการ 500,001-1,000,000 บาท มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ สูงกว่า เงินทุนของกิจการ 1,000,001-5,000,000 บาท, 5,000,001-10,000,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามเงินทุนของกิจการ 1,000,001-5,000,000 บาท มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า เงินทุนของกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs จำแนกตามประเภทของธุรกิจ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value.
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.3600	2	0.633	2.67**	.003
	ภายในกลุ่ม	29.689	247	0.128		
	รวม	33.049	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.8321	2	0.623	3.10**	.003
	ภายในกลุ่ม	30.211	247	0.118		.
	รวม	34.043	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	4.1656	2	1.565	2.69**	.001
	ภายในกลุ่ม	27.503	247	0.108		
	รวม	31.668	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2.8111	2	1.421	2.78**	.002
	ภายในกลุ่ม	29.027	247	0.321		
	รวม	31.838	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.0111	2	0.425	2.78**	.000
	ภายในกลุ่ม	29.021	247	0.134		
	รวม	31.032	249			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 39 ประเภทของธุรกิจ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยี ด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีการของ LSD ดังแสดงในตาราง 40

ตาราง 40 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	\bar{X}	การบริโภค	การบริการ	อุตสาหกรรม การผลิต
	Mean	3.3237	3.1895	3.0035
การบริโภค	3.3237	-	0.1342** (0.000)	0.1307 (0.210)
การบริการ	3.1895	-	-	-0.0414 (0.096)
อุตสาหกรรม การผลิต	3.3202	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 40 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 41. ผลการทดสอบความแตกต่าง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ใน
จังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	\bar{X}	การบริโภค	การบริการ	อุตสาหกรรม การผลิต
	Mean	3.3022	3.1512	3.3103
การบริโภค	3.3022	-	0.1510** (0.000)	-0.0081 (0.210)
การบริการ	3.1512	-	-	-0.1591 (0.056)
อุตสาหกรรม การผลิต	3.3103	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 41 ผลการทดสอบความแตกต่าง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด จำแนกตามประเภทของธุรกิจ มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าประเภทธุรกิจการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 42. ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	\bar{X}	การบริโภค	การบริการ	การอุตสาหกรรม การผลิต
	Mean	3.3215	3.1800	3.3501
การบริโภค	3.3215	-	0.141** (0.000)	-0.0286 (0.210)
การบริการ	3.1800	-	-	-0.0321 (0.054)
การอุตสาหกรรม การผลิต	3.3501	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 42 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกประเภทของธุรกิจ มีผลต่อปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี สูงกว่าประเภทธุรกิจการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 43. ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	\bar{X}	การบริโภค	การบริการ	การอุตสาหกรรม การผลิต
	Mean	3.3118	3.1802	3.3223
การบริโภค	3.3118	-	0.1316** (0.000)	-0.0105 (0.240)
การบริการ	3.1802	-	-	-0.1421 (0.034)
การอุตสาหกรรม การผลิต	3.3223	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 43 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SME) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าประเภทธุรกิจการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 44. การเปรียบเทียบปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ SMEs	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	t	P-value.
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	3.1600	3	0.423	2.67**	.001
	ภายในกลุ่ม	31.118	246	0.198		
	รวม	34.278	249			
ด้านการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	3.0300	3	0.510	3.10**	.002
	ภายในกลุ่ม	31.211	246	0.156		.
	รวม	34.241	249			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.0656	3	0.423	2.69**	.001
	ภายในกลุ่ม	28.503	246	0.128		.
	รวม	31.568	249			
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4.3409	3	0.421	2.78**	.001
	ภายในกลุ่ม	29.021	246	0.178		
	รวม	33.361	249			
โดยภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.0111	2	0.425	2.75**	.000
	ภายในกลุ่ม	29.021	247	0.134		
	รวม	31.032	249			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 44 . ลักษณะการดำเนินงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยี ด้านการเงิน มีความคิดเห็นเรื่องปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผู้วิจัยทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้วิธีการของ LSD ดังแสดงในตาราง 45

ตาราง 45. ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน

จำแนกตาม ลักษณะงาน	\bar{X}	เจ้าของคน เดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	บริษัทจำกัด (มหาชน)
	Mean	3.8211	3.6656	3.5132	3.6171
เจ้าของคน เดียว	3.8211	-	0.1555** (0.000)	0.3079** (0.011)	0.0204** (0.041)
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	3.6656	-	-	0.1524** (0.000)	0.0485* (0.031)
บริษัทจำกัด	3.5132	-	-	-	-0.1039** (0.021)
บริษัทจำกัด (มหาชน)	3.6171	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 45 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน พบว่า ลักษณะการดำเนินงาน ประเภทเจ้าของคนเดียว มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด , บริษัท จำกัด , บริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านการจัดการ สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 46. ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน

จำแนกตาม ลักษณะงาน	\bar{X}	เจ้าของคน เดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	บริษัทจำกัด (มหาชน)
	Mean	3.8011	3.6756	3.5023	3.6171
เจ้าของคน เดียว	3.8011	-	0.1255** (0.000)	0.2988** (0.012)	0.0184** (0.031)
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	3.6756	-	-	0.1733** (0.000)	0.0585* (0.042)
บริษัทจำกัด	3.5023	-	-	-	-0.1148** (0.024)
บริษัทจำกัด (มหาชน)	3.6171	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 46 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน พบว่า ลักษณะการดำเนินงาน ประเภทเจ้าของคนเดียว มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด , บริษัท จำกัด , บริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านการตลาด สูงกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านการตลาด สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 47. ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน

จำแนกตาม ลักษณะงาน	\bar{X}	เจ้าของคน เดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	บริษัทจำกัด (มหาชน)
	Mean	3.8111	3.6024	3.4132	3.4171
เจ้าของคน เดียว	3.8511	-	0.2487** (0.000)	0.4379** (0.011)	0.0434** (0.019)
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	3.6245	-	-	0.2113** (0.000)	0.2074* (0.038)
บริษัทจำกัด	3.4132	-	-	-	-0.0039** (0.027)
บริษัทจำกัด (มหาชน)	3.4171	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 47 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน พบว่า ลักษณะการดำเนินงาน ประเภทเจ้าของคนเดียว มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด , บริษัท จำกัด , บริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านเทคโนโลยี สูงกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านเทคโนโลยี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 48. ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน

จำแนกตาม ลักษณะงาน		เจ้าของคน เดียว	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	บริษัทจำกัด	บริษัทจำกัด (มหาชน)
	Mean	3.4326	3.6512	3.3525	3.2613
เจ้าของคน เดียว	3.4326		0.2186** (0.000)	0.0801** (0.012)	0.1713** (0.031)
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	3.6512	-	-	0.2987** (0.000)	0.4199* (0.032)
บริษัทจำกัด	3.3525	-	-	-	0.0912** (0.022)
บริษัทจำกัด (มหาชน)	3.2613	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 48 ผลการทดสอบความแตกต่างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน จำแนกตามลักษณะการดำเนินงาน พบว่า ลักษณะการดำเนินงาน ประเภทเจ้าของคนเดียว มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด , บริษัท จำกัด , บริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านการเงิน สูงกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการเงิน สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินธุรกิจ (SMEs)

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันมีความยุ่งยาก และซับซ้อนมากขึ้น ในอนาคตจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ดังนั้น บริษัทจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจดังนี้

1. ด้านการจัดการ

- 1.1 การวางแผนการดำเนินไม่เป็นไปตามขั้นตอน
- 1.2 สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ไม่สามารถควบคุมได้
- 1.3 ไม่มีการติดตามและควบคุมการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง
- 1.4 การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นอย่างทันท่วงที
- 1.5 วิสัยทัศน์ของผู้บริหารกับความสำเร็จ

2. ด้านการตลาด

- 2.1 จำนวนลูกค้ามีหลายกลุ่มของระดับความต้องการ
- 2.2 สถานที่ออกจำหน่ายสินค้าอาจไม่ทั่วถึงกับกลุ่มลูกค้า
- 2.3 การผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า
- 2.4 ราคาสินค้ากับสถานที่ในการจำหน่ายสินค้า
- 2.5 การทำตลาดยังมีน้อยจึงทำให้ผู้บริโภคยังไม่เข้าถึงสินค้า

3. ด้านการเงิน

- 3.1 สภาพคล่องของธุรกิจ
- 3.2 การบริหารเงินทุนระยะสั้น และระยะยาว
- 3.3 การจัดหาแหล่งเงินทุนให้เหมาะสมกับกิจการ
- 3.4 การควบคุมและการตรวจสอบทางการเงินไม่ต่อเนื่อง
- 3.5 ไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในธุรกิจ

- 4.1 อุปกรณ์ที่ไม่สมัยทันสมัย
- 4.2 กระบวนการผลิตที่ไม่มีคุณภาพ
- 4.3 บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า
- 4.4 สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่อย่างรวดเร็ว
- 4.5 แก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วเมื่อเกิดการขัดข้องทางด้านเทคนิค

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย การศึกษาปัจจัยที่ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จังหวัดปทุมธานี ได้แบ่งสรุปผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ศึกษาเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ จำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานของกิจการ เงินลงทุนของกิจการ ประเภทของธุรกิจของท่าน ลักษณะในการดำเนินงาน ผลการศึกษาแสดงพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด จำแนกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำแนกตามภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการส่วนมากอยู่ในเขตกรุงเทพฯ จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ อายุของกิจการส่วนใหญ่อยู่ที่ 6-10 ปี พนักงานในกิจการส่วนมากมีจำนวน 31-60 คน เงินลงทุนของกิจการ 5,000,000-10,000,000บาท ประเภทธุรกิจบริการเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะการดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียว

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจด้านการจัดการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.05) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.88) ด้านการตลาด มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.81) ด้านเทคโนโลยี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.83) ด้านการเงิน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ

ด้านการจัดการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.88) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนทุกกระบวนการมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือสามารถกำกับดูแลความคุมการดำเนินงานในทุกกระบวนการอย่างใกล้ชิด มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.69) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะ

หน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงทีและมีประสิทธิภาพ มีระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.69)

ด้านการตลาดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.81) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สินค้ามีราคาเหมาะสมกับคุณภาพมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปกติ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ สินค้าใหม่และคุณภาพตรงความต้องการลูกค้า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.074) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการจัดช่วงเวลาของลูกค้าสามารถซื้อสินค้าราคาพิเศษได้ในแต่วัน มีระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.60)

ด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.88) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดการหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสำหรับกระบวนการผลิตมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.65) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สินค้าได้รับรองความปลอดภัยจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.61)

ด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.73) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือมีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.65) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ มีระดับความคิดเห็นระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.60)

3. การวิเคราะห์ผลเพื่อทดสอบสมมติฐานการ

3.1 ปัจจัยด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือเพศไม่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

3.2 ปัจจัยด้านอายุกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ

(SMEs) ในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน ในภาพรวม ในด้านการจัดการ ด้านการตลาด และด้านการเงิน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ด้านการจัดการ พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการจัดการ ที่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการ สูงกว่าอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 31-40 ปี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดการสูงกว่า อายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 41-50 ปี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการจัดต่ำกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านการตลาด พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการตลาด ที่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด สูงกว่าอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 31-40 ปี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด สูงกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 41-50 มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการตลาด ต่ำกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านการเงิน พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับการเงิน ที่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 31-40ปี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อายุ 41-50 มีระดับ ปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน ต่ำกว่าอายุ 51 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 ระดับการศึกษาที่ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการเงิน และด้านเทคโนโลยี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD ดังนี้

ด้านเทคโนโลยี พบว่า ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี สูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการเงิน พบว่า ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.4 ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบไม่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

3.5 ภูมิลำเนาเดิมเนาของผู้ประกอบการ ที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ ไม่มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

3.6 ชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการจัดการและด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD ดังนี้

ด้านการจัดการ พบว่า ชั่วโมงการทำงาน 30-40 มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าชั่วโมงการทำงาน 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และต่ำกว่าชั่วโมงการทำงาน 41-50 ชม/สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 41-50 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า ชั่วโมงการทำงาน 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 51-60 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า ชั่วโมงการทำงาน 61-70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ด้านการเงิน พบว่าชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ 30-40 มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ต่ำกว่าชั่วโมงการทำงาน 41-50 และ 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 41-50 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ในด้านการเงิน สูงกว่า ชั่วโมงการทำงาน 51-60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั่วโมงการทำงาน 51-60 มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการเงินต่ำกว่า ชั่วโมงการทำงาน 61-70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.7 อายุของกิจการพบว่าโดยภาพรวมและด้านการจัดการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD ดังนี้

ด้านการจัดการ พบว่า อายุของกิจการ 1-5 ปี มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าอายุของกิจการ 6-10 ปี 11-15 ปี 15ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ผู้ตอบแบบสอบถามอายุของกิจการ 6-10 ปี มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ สูงกว่า อายุของกิจการ 11-15ปี และอายุของกิจการ 15ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ผู้ตอบแบบสอบถามอายุของกิจการ 11-15 ปี มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า อายุของกิจการ 15ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

โดยภาพรวมและด้านการเงิน และด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD ดังนี้

ด้านการจัดการ พบว่า จำนวนพนักงาน 1-30 คน มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน, 61-90 คน, 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 61-

90 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่สูงกว่าจำนวนพนักงาน 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 91-120 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.8 จำนวนพนักงานในกิจการปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการเงิน และด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อนโดยวิธี LSD ดังนี้

ด้านการจัดการ พบว่า จำนวนพนักงาน 1-30 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน, 61-90 คน, 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่สูงกว่าจำนวนพนักงาน 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 91-120 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านการเงิน พบว่า จำนวนพนักงาน 1-30 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าจำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน, 61-90 คน, 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 31-60 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการเงิน สูงกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่าจำนวนพนักงาน 91-120 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนพนักงานของกิจการ 61-90 คน มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการเงิน ต่ำกว่า จำนวนพนักงานของกิจการ 91-120 คน , อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.9 เงินทุนของกิจการ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี พบว่าโดยภาพรวมและด้านการจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD ดังนี้

ธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าเงินทุนของกิจการ 500,001-1,000,000 , 1,000,000-5,000,000 , 5,000,001-10,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามเงินทุนของกิจการ 500,001-1,000,000 บาท มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ สูงกว่า เงินทุนของกิจการ 1,000,001-5,000,000 บาท, 5,000,001-10,000,000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามเงินทุนของกิจการ 1,000,001-5,000,000 บาท มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า เงินทุนของกิจการ 5,000,001-10,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.10 ประเภทของธุรกิจ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจประเภทของธุรกิจ โดยภาพรวมและด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยี ด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD ดังนี้

การจัดการพบว่าการบริโภค มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมสูงกว่าการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการตลาด พบว่า การบริโภค มีผลต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่าประเภทธุรกิจการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านเทคโนโลยี พบว่า การบริโภค มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านเทคโนโลยี สูงกว่าประเภทธุรกิจการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการเงิน พบว่า ระดับการศึกษาต่ำกว่าประเภทธุรกิจการบริการ มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเงิน สูงกว่าประเภทธุรกิจการบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.11 ลักษณะการดำเนินงาน ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจลักษณะการดำเนินงาน โดยภาพรวมและด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยี ด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD ดังนี้

ด้านการจัดการ พบว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทเจ้าของคนเดียว มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด , บริษัท จำกัด , บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ ต่ำกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการจัดการ สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการตลาด พบว่า ลักษณะการดำเนินงาน ประเภทเจ้าของคนเดียว มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด , บริษัท จำกัด , บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการตลาด สูงกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในด้านการตลาด สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านเทคโนโลยี พบว่า ลักษณะการดำเนินงาน ประเภทเจ้าของคนเดียว มีระดับปัจจัยในดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด , บริษัท จำกัด , บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านเทคโนโลยี สูงกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านเทคโนโลยี สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในด้านการเงิน สูงกว่า บริษัทจำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่ต่ำกว่า ลักษณะการดำเนินงาน บริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัท จำกัด มีระดับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการการ (SMEs) ในด้านการเงิน สูงกว่า ลักษณะการดำเนินงานประเภทบริษัทจำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ปัญหาอุปสรรคการดำเนินธุรกิจ(SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันนี้มีความยุ่งยาก และซับซ้อนมากขึ้น เป็นการยากที่จะทราบว่าจะในอนาคตจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ดังนั้น บริษัทจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจดังนี้

ด้านการจัดการพบว่า การวางแผนการดำเนินให้เป็นไปตามขั้นตอน เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันที่ไม่สามารถควบคุมได้ จึงทำให้การแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจ(SMEs)ไม่ได้ทันเวลาที่

ด้านการตลาด พบว่า ผู้บริโภคมีหลายกลุ่ม การการผลิตสินค้าให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า และการทำการตลาดยังมีน้อยสำหรับธุรกิจ (SMEs)

ด้านเทคโนโลยี พบว่า บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถเทคโนโลยีที่กำหนดประกอบด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน

ด้านการเงิน พบว่า การบริหารเงินทุนระยะสั้นและระยะยาว ไม่สอดคล้องกับธุรกิจประกอบกับแหล่งการจัดหาเงินทุนไม่เหมาะสมกับธุรกิจ (SMEs)

ในการดำเนินธุรกิจ(SMEs) ต้องคำนึงถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการมีการวางแผนการดำเนินให้เป็นไปตามขั้นตอนเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่ไม่สามารถควบคุมได้ การแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจ(SMEs)ได้อย่างทันเวลาที่ ด้านเทคโนโลยีมีการจัดอบรมความรู้ความสามารถในการบริหารงานของพนักงานในระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กรเพื่อผลิต

สินค้าและบริการให้มีคุณภาพทันต่อความต้องการของลูกค้า และเมื่อเกิดปัญหาขัดข้องด้านเทคนิค ด้านการผลิตสินค้าและบริการจะสามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็ว ด้านการตลาด มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและน่าสนใจให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้บริโภคโดยสินค้านั้นจะต้องกระจายทั่วถึงกลุ่มผู้บริโภค ด้านการเงินจัดหาเงินลงทุนหมุนเวียนให้เหมาะสมและสามารถตรวจสอบและควบคุมได้ การทำวิจัยนี้เพื่อพัฒนาผลการดำเนินงานงานธุรกิจ (SMEs) ได้นำข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) จะได้สามารถนำข้อมูลของธุรกิจแต่ละประเภทไปทำการเปรียบเทียบ เพื่อจุดมุ่งหมายที่จะนำไปพัฒนาและส่งเสริมในการดำเนินธุรกิจ(SMEs)ประเภทต่างๆ ในเรื่อง การบริหารการจัดการ ความเสี่ยงของธุรกิจการส่งออก-นำเข้า การใช้เครื่องมือการบริหารความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ต่างๆ เหล่านี้ให้เหมาะสมกับธุรกิจ (SMEs) แต่ละประเภท เพื่อลดความเสี่ยง เพิ่มความสะดวก ความคล่องตัวให้ธุรกิจ (SMEs) ในการบริหารการจัดการและมีประโยชน์ต่อธุรกิจ (SMEs)นั้นต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม(SME) จังหวัดปทุมธานี มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะธุรกิจมีการวางแผนการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนทุกกระบวนการ สามารถกำกับดูแลควบคุมการดำเนินงานในทุกกระบวนการอย่างใกล้ชิด ธุรกิจมีการจัดสายงานในการทำงานที่เป็นเอกภาพและง่ายต่อการกำกับดูแลพนักงาน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันที่ และมีความยืดหยุ่นและมองเห็นโอกาสในความสำเร็จของธุรกิจ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ณัฐวุฒิ วิเศษ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี โดยศึกษาปัจจัยธุรกิจ ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยี และด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านจัดการธุรกิจมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ

ด้านการตลาด การจัดการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะว่าการบริหารสินค้าที่มีราคาเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า สินค้าใหม่และคุณภาพตรงกับความต้องการของลูกค้า มีสถานที่จัดจำหน่ายที่สะดวกสำหรับลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภิญญา ธิรศิลาเวทย์.(2550) ที่ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจส่งออก อัญมณีและเครื่องประดับ ผู้จัดการฝ่ายการตลาดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีผลการดำเนินงานโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านลูกค้า เช่น กิจการปรับปรุงสินค้าให้มีคุณภาพสินค้าเพื่อสนองตอบความ

ต้องการของลูกค้า กับราคา ด้านกระบวนการผลิตภายใน เช่น กิจกรรมมีการปรับระบบการจัดส่งสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านเทคโนโลยี การจัดการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในการดำเนินงานธุรกิจ เทคโนโลยีจะทำให้การผลิตสินค้าจะต้องจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสำหรับกระบวนการผลิตซึ่งมีความคล้องกับ ณัฐวุฒิ วิเศษ.(2555) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้านดำเนินการเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะว่า ธุรกิจมีการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและคุณภาพสำหรับกระบวนการผลิต การใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในกระบวนการผลิต และผู้ประกอบการต้องมั่นหาความรู้และเทคนิคที่ดีอยู่เสมอ และต้องมีการผลิตสินค้าที่มีมาตรฐานและคุณภาพ ให้ทันปริมาณกับความต้องการของลูกค้า

ด้านการเงิน การจัดการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในการดำเนินธุรกิจการบริหารเงินทุนหมุนเวียนกิจการมีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ กาญจนา โปธิ.(2555) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อมในกิจการประเภทเซรามิก ของจังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษา อุตสาหกรรมขนาดกลางของกลุ่มตัวอย่างเซรามิก ประเภทกระเบื้องปูพื้นระบุนั่งโมเสค ของชำร่วย ทางด้านการเงินกิจการมีอัตราส่วนทางการเงินหมุนเวียนเท่ากับ 1.83 และอัตราสินทรัพย์คล่องตัวเท่ากับ 1.34 แสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรมเซรามิก ขนาดกลางมีสภาพคล่องการเงินที่ดี และสอดคล้องกับ กนกพร ภาชีรัตน์.(2551) การวิเคราะห์การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดนครปฐม ผลการวิเคราะห์สรุปว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อให้อุตสาหกรรมสามารถอยู่รอดมาได้ในช่วงปีวิกฤติเศรษฐกิจ คือ ปัจจัยด้านการบริหารการเงินด้วยวิธีการรักษาสภาพคล่องและพึ่งพาเงินทุนและทรัพยากรของตนเองเป็นหลัก ไม่กู้ยืมเพื่อการลงทุน ซึ่งวิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันนี้มีความซับซ้อนมากขึ้น เป็นการยากที่จะทราบว่าในอนาคตจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ดังนั้น บริษัทจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ด้านการจัดการควรมีการวางแผนการดำเนินให้เป็นไปตามขั้นตอน เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบันที่ไม่สามารถควบคุมได้ การวางแผนการดำเนินให้เป็นไปตามขั้นตอนจะช่วยแก้ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ(SMEs)ได้อย่างทันท่วงที

ด้านเทคโนโลยีควรมีการจับตอบรมความรู้ความสามารถในการบริหารงานของพนักงานในระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารองค์กรเพื่อผลิตสินค้าและบริการให้มีคุณภาพทันความต้องการของลูกค้า และเมื่อเกิดปัญหาขัดข้องด้านเทคโนโลยี จะสามารถแก้ปัญหาได้รวดเร็ว

ด้านการตลาด ควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายและน่าสนใจให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้บริโภคโดยสินค้านั้นจะต้องกระจายทั่วถึงกลุ่มผู้บริโภค รวมถึงหาตลาดส่งเสริมผลักดันให้ธุรกิจ SMEs สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการเงิน ควรหาเงินลงทุนหมุนเวียนให้เหมาะสมและสามารถตรวจสอบและควบคุมได้ พร้อมทั้งแนะนำการแก้ปัญหา เพื่อการจัดการวางแผนโครงสร้างทางการเงินที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะของการทำวิจัยในครั้งต่อไป

จากการทำวิจัยในครั้งนี้ เพื่อพัฒนาผลงานวิจัยต่อไป เพื่อที่จะได้มาซึ่งผลการวิจัยที่มีความหลากหลาย และประเด็นที่มีผลต่อบัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) จะได้สามารถนำข้อมูลของธุรกิจแต่ละประเภทไปทำการเปรียบเทียบ เพื่อจุดมุ่งหมายที่จะนำไปพัฒนาและส่งเสริมในการดำเนินธุรกิจประเภทต่างๆในหัวข้อเรื่อง

1. ผลกระทบของการบริหารการจัดการที่มีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs
2. การบริหารและการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจการส่งออก-นำเข้า
3. การดำเนินงานการจัดการความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพร ภาชีรัตน์ (2551) การวิเคราะห์การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปผักและผลไม้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดนครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- กาญจนา ไปธิ (2551) การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกิจการประเภทเซรามิก ของจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์.บธม. : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- กลยุทธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจ.อ้างอิง <http://psychclassics.youku.ac/munster/Industrial/index.htm>
 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการธุรกิจ.อ้างอิง le_learning/LESSON1/unit.htm,19.6.52
<http://lph.nfe.go.th>
- ณัฐวุฒิ วิเศษ(2555)ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี : วิทยาลัยราชพฤกษ์
- ทิตจิตตา สูงกิจบุญ (2556) รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจของกิจการร้านอะไหล่รถพ่วง ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม:กรณีศึกษา หจก. ซาดิซัยไฮโดรลิก.: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- นิตินันท์ ทองอุ่น. (2553) ผลกระทบของประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่มีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจSME_s ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยานิพนธ์.บธม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ประพันธ์ เล็กสุมา(2555) รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าปลีกเครื่องเขียนของผู้ประกอบการรายย่อย ในเขตอำเภอเมืองนครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พรทิพา ลิปภาส (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้า กรณีศึกษา บริษัทฟาร์อีสปันทออุตสาหกรรม จำกัด : วิทยานิพนธ์ ,มหาวิทยาลัยมหาสารคาม :
- พรตพร อาฒยะพันธ์.(2550) ผลกระทบของประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงที่มีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจSME_sในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ,มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มนต์วิภ คีรานุสรณ์ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจชุมชน อ.เมือง จ.พะเยา : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วรานุช ธนรักษ์ (2550) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์. บธม. : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศุภิญญา ติรศิลาเวทย์ (2550) ผลกระทบของกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจต่อธุรกิจที่มีผลการดำเนินงานของธุรกิจส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ วิทยานิพนธ์.บธม.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยสารคาม

สุนิสา เมฆฉาย (2555) รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจบ่อทรายของผู้ประกอบการรายย่อยย่อย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม วิทยานิพนธ์.บธม. : มหาวิทยาลัยศิลปากร

วัชรวิ ไหมเจริญ.(2552) คุณลักษณะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมที่ประสบผลสำเร็จในเขต อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ศุภศิริ นุ่นมี .(2553) การจัดการความเสี่ยงของธุรกิจในเขตนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุทธิพันธ์ ถาวรวงษ์.(2556) ความเสี่ยงทางการเงิน <<http://www.tsi-thailand.org/index.php?>

Option = com-content & task= riew&id=600&Itemid=1290> สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม.2550กรุงเทพมหานคร:สำนักงาน

อนันตญา กลิ่นสังข์ .(2557)รูปแบบและกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจค้าส่งของผู้ประกอบการ ในจังหวัดเพชรบุรี วิทยานิพนธ์.บธม. : มหาวิทยาลัยศิลปากร

อินคิวตี.(2554) 10 คุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบการ. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2560, จาก

<http://incquity.com/articles/startup/10-characteristics-successful-biz-owner>

อีคอนนิวส์ (2551).หน้า433 ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ

Barnard.(2009). The Functions of the Executive. .(4th ed.). New Jersey:Hall

Dess, Lumpkin, and Taylor (2005) Strategic Management Process.(2th ed.). Pearson Education

Frank Gilbreth (2012).Scientific management principles. wellington:VR.ward,

Frederick Winslow Taylor.(2006) Management and leadership; people management. London :

Tavistock Publication

Hatten.(2006).Strategic management in not-for-profit organization.(3th ed.). Mary Louise Hatten

Heizer,J.,and Barry,R. (1999). Production and Operation Management. (3th ed.) New Jersey

Henri Fayol (2013) Administration industrielle et generale .(3th ed.). Singapore : McGraw-Hill

Tan Chwee Huat.(1994)."Management Concepts and Functions" Management for Business.

(6thed.) Singapore : McGraw-Hill

Vonderembse,M.A.,and Gregory,P.W.(1996). Operations Management : Concepts methods

and strategies.(3rd ed.).New York : West Publishing.

Walker and Brown (2004). **The Structure of brown dwarf circumstellar discs** : [https://doi.org/](https://doi.org/10.1111/j1365-2966.2004.07807.X)

10.1111/j1365-2966.2004.07807.X

Wikipedia (2010) **Operational risk** .(6th ed.) New York : Tavistock Publication

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ (SMEs) ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นแนวทางประกอบการธุรกิจ (SMEs) โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี
 31 – 40 ปี
 มากกว่า 40 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ผู้มีอำนาจรับผิดชอบงานขององค์กรธุรกิจ

- รองผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ
 ผู้จัดการทั่วไป ประธาน

5. ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ

- กรุงเทพฯ
 ต่างจังหวัด

6. จำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ

- 30-40 ชั่วโมง/สัปดาห์ 51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์
 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ 61-70 ชั่วโมง/สัปดาห์
 71-80 ชั่วโมง/สัปดาห์

7.อายุของกิจการ

☐ 1-5 ปี	☐ 11-15 ปี
☐ 6-10 ปี	☐ 15 ปีขึ้นไป

8.จำนวนพนักงานในกิจการ

☐ 1-30 คน	☐ 61-90 คน
☐ 31-60 คน	☐ 91-120 คน

9.เงินลงทุนของกิจการ

☐ ต่ำกว่า 500,000 บาท	☐ 1,000,001-5,000,000 บาท
☐ 500,001-1,000,000 บาท	☐ 5,000,001-10,000,000 บาท
☐ 10,000,000 บาทขึ้นไป	

10. ประเภทธุรกิจ

- การบริโภค
- การบริการ
- การอุตสาหกรรมการผลิต

11. ลักษณะการดำเนินงาน

- เจ้าของคนเดียว
- ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- บริษัทจำกัด
- บริษัทจำกัด (มหาชน)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

คำชี้แจง :- พิจารณปัจจัยต่อไปนี้มีผลต่อการใช้เครื่องมือทางการเงินเพียงใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1)ด้านการจัดการ					
1.1 ธุรกิจมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนทุกระบวนการ					
1.2 ธุรกิจมีการจัดสายงานในการทำงานที่เป็นเอกภาพ					
1.3 สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงทีและมีประสิทธิภาพ					
1.4 สามารถกำกับดูแลควบคุมการดำเนินงานทุกระบวนการอย่างใกล้ชิด					
1.5 มีวิสัยทัศน์และมองเห็นโอกาสในความสำเร็จของธุรกิจ					
2)ด้านการตลาด					
2.1 สินค้าใหม่และมีคุณภาพตรงความต้องการของลูกค้า					
2.2 สินค้ามีราคาเหมาะสมกับคุณภาพ					
2.3 มีสถานที่จัดจำหน่ายที่สะดวกสำหรับลูกค้า					
2.4 มีส่วนลด สำหรับสมาชิก หรือโปรโมชั่นให้กับลูกค้า					
2.5 มีการจัดช่วงเวลาที่ลูกค้าสามารถซื้อสินค้าราคาพิเศษได้ในแต่ละวัน					

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
3)ด้านเทคโนโลยี					
3.1 มีการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพ					
3.2 คุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ					
3.3 สินค้าได้รับรองความปลอดภัยจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง					
3.4 ธุรกิจของท่านมีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนในการดูแลและตรวจสอบ					
3.5 เมื่อมีปัญหาในกระบวนการผลิตสามารถแก้ไขดำเนินงานต่อได้รวดเร็ว					
4)ด้านการการเงิน					
4.1 มีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ					
4.2 มีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้					
4.3 มีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว					
4.4 สามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจ					
4.5 แก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ส่วนที่3 ปัญหาอุปสรรคการดำเนินธุรกิจ (SMEs)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในการสละเวลาอันมีค่าของท่านตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวสุกัญญา ศิริโท
วันเดือนปีเกิด	13 กุมภาพันธ์ 2518
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	46/254 หมู่ 12 ซอยนวลจันทร์ 25 ถนนนวลจันทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10210
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการเงิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เลขที่ 6/999 หมู่ 5 ซอยพหลโยธิน 52 แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ. 2543	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A) สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร มหาวิทยาลัยศรีปทุม